

Platné znění zákona o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon)

Čl. I

§ 7b

Místní příslušnost

(1) Pro insolvenční řízení je příslušný soud, v jehož obvodu je obecný soud dlužníka. **Pro insolvenční řízení proti dlužníku, který je podnikatelem zapsaným v obchodním rejstříku, je příslušný soud, v jehož obvodu byl obecný soud dlužníka ke dni, který předchází o 6 měsíců okamžik zahájení insolvenčního řízení; není-li takový soud, je příslušný soud podle věty první.**

(2) Jde-li o insolvenční řízení, v němž se má řešit úpadek nebo hrozící úpadek osoby tvořící s dlužníkem koncern, je vedle soudu uvedeného v odstavci 1 k řízení příslušný také insolvenční soud, u něhož probíhá insolvenční řízení řešící úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který s touto osobou tvoří koncern.

(3) Jde-li o insolvenční řízení, v němž se má řešit úpadek nebo hrozící úpadek dlužníka, který je zahraniční osobou, a nebrání-li tomu přímo použitelný předpis práva Evropské unie⁵⁹), lze insolvenční řízení zahájit i u insolvenčního soudu, v jehož obvodu je v České republice umístěn podnik nebo organizační složka podniku takového dlužníka.

(4) Insolvenční soud je příslušný ve věcech uvedených v § 7a písm. b) až e).

(5) Insolvenční soud, u něhož insolvenční řízení probíhá, učiní i před konečným rozhodnutím o místní příslušnosti opatření, která nesnesou odkladu, a rozhodne o jmenování prozatímního věřitelského výboru, o jmenování předběžného správce, o tom, že se insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním rejstříku nezveřejňují, o odmítnutí insolvenčního návrhu nebo o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost.

§ 18

(1) Nastane-li v průběhu insolvenčního řízení skutečnost, se kterou právní předpisy spojují převod nebo přechod přihlášené pohledávky z původního věřitele na nabyvatele pohledávky, aniž původní věřitel ztrácí způsobilost být účastníkem řízení, insolvenční soud rozhodne, že místo tohoto věřitele vstupuje do insolvenčního řízení nabyvatel jeho pohledávky. Učiní tak na základě návrhu věřitele, **který lze podat pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis**, a po písemném souhlasu nabyvatele jeho pohledávky. Převod nebo přechod pohledávky, který nevyplyvá přímo z právního předpisu, je nutné doložit veřejnou listinou⁹⁾ nebo listinou, na které je úředně ověřena pravost podpisů osob, které ji podepsaly.

(2) O návrhu podle odstavce 1 rozhodne insolvenční soud do 3 dnů ode dne, kdy mu takový návrh došel; nestane-li se tak, má se po uplynutí této lhůty za to, že insolvenční soud vydal rozhodnutí, jímž návrhu vyhověl.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 vydá insolvenční soud také tehdy, učiní-li věřitel a nabyvatel jeho pohledávky do protokolu u tohoto soudu společné prohlášení o tom, že nastala skutečnost uvedená v odstavci 1; odstavec 2 platí obdobně.

(4) Rozhodnutí podle odstavců 1 a 3 se doručuje věřiteli, nabyvateli jeho pohledávky, dlužníku a insolvenčnímu správci; těmto osobám se doručuje zvlášť. Odvolání proti němu není přípustné, insolvenční soud však tímto rozhodnutím není vázán.

§ 19

(1) Nabyvatel pohledávky se stává účastníkem insolvenčního řízení, jakmile insolvenční soud podle § 18 rozhodne o jeho vstupu do insolvenčního řízení, a platí pro něj stav insolvenčního řízení v době, kdy se stal jeho účastníkem. Nabyvatel takto vstupuje na místo původního věřitele i do incidenčních sporů, které se týkají jím nabyté pohledávky.

(2) Ustanovení § 177 odst. 2 až 5 platí obdobně. Požadované doklady předloží nabyvatel pohledávky insolvenčnímu správci ve lhůtě 15 dní od vstupu do insolvenčního řízení.

§ 25

(1) Insolvenčního správce pro insolvenční řízení ustanovuje insolvenční soud. Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení reorganizace podle § 148 odst. 2 a je-li v předloženém reorganizačním plánu určena osoba insolvenčního správce, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem tuto osobu; to neplatí, nesplňuje-li takto určený insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a odstavci 3. Ustanovení § 29 tím není dotčeno.

~~(2) Nejde-li o případ podle odstavce 1, insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla nebo provozovny do příslušné části seznamu insolvenčních správců vedené~~

~~a) pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na prohlášení konkursu nebo není-li v době určení podán návrh na jiný způsob řešení úpadku a není-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a)};~~

~~b) pro obvod okresního soudu, který je obecným soudem dlužníka, je-li v době určení podán návrh na povolení oddlužení. Nejde-li o případ podle odstavce 1, insolvenční soud ustanoví insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu sídla insolvenčního správce nebo, jestliže si tak insolvenční správce, který je fyzickou osobou, nebo ohlášený společník veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti, která je insolvenčním správcem, určí, dnem zápisu provozovny insolvenčního správce do příslušné části seznamu insolvenčních správců vedené pro obvod krajského soudu, který je insolvenčním soudem dlužníka,~~

zvláště pro případy, kdy je v době určení podán návrh na povolení oddlužení, a zvláště pro případy, kdy je v době určení podán návrh na prohlášení konkursu nebo není-li v době určení podán návrh na jiný způsob řešení úpadku a není-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a)}.

(3) Je-li v době určení podán návrh na povolení reorganizace nebo je-li dlužník osobou podle § 3 odst. 2 zákona o insolvenčních správcích^{9a)} bez ohledu na způsob řešení úpadku, ustanoví insolvenční soud insolvenčním správcem osobu, kterou určí předseda insolvenčního soudu podle pořadí určeného dnem zápisu jejího sídla do zvláštní části seznamu insolvenčních správců.

(4) Nebrání-li tomu jiné okolnosti, určí předseda insolvenčního soudu insolvenčním správcem dlužníků, kteří tvoří koncern, stejnou osobu.

(5) Nelze-li ustanovit osobu insolvenčního správce postupem podle odstavce 2 nebo je-li to nezbytné se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení, k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti insolvenčního správce, jeho dosavadní činnosti a k jeho zatížení, může předseda insolvenčního soudu určit insolvenčního správce mimo stanovené pořadí; takový postup vždy odůvodní.

(6) Odstavce 2 a 3 se nepoužijí v případě určení osoby insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem. Předseda insolvenčního soudu určí pro insolvenční řízení osobu insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem, z příslušné části seznamu postupem, který je v souladu se zásadou dočasnosti nebo příležitostnosti, je-li to vhodné se zřetelem k dosavadnímu stavu insolvenčního řízení, k osobě dlužníka a k jeho majetkovým poměrům, jakož i k odborné způsobilosti osoby insolvenčního správce, který je hostujícím insolvenčním správcem.

§ 29

(1) Na schůzi věřitelů, která nejblíže následuje po prezkumném jednání **nebo po přeměně reorganizace povolené podle § 148 odst. 2, v rámci které soud ustanovil insolvenčním správcem osobu určenou v předloženém reorganizačním plánu podle § 25 odst. 1, v konkurs**, se mohou věřitelé usnést, že insolvenčním soudem ustanoveného insolvenčního správce odvolávají z funkce a že ustanovují nového insolvenčního správce. Toto usnesení je přijato, jestliže pro ně hlasovala nejméně polovina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, počítaná podle výše jejich pohledávek, kteří mají právo hlasovat. **Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, je toto usnesení přijato, jestliže pro ně hlasovala nadpoloviční většina všech věřitelů přihlášených ke dni předcházejícímu konání schůze věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) zároveň činí nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek.**

(2) Usnesení o ustanovení insolvenčního správce podle odstavce 1 potvrzuje insolvenční soud; nepotvrdí je pouze tehdy, nesplňuje-li insolvenční správce podmínky uvedené v § 21 až 24 a § 25 odst. 3; § 54 odst. 1 se nepoužije.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 2 vydá insolvenční soud do skončení schůze věřitelů, která usnesení podle odstavce 1 přijala; odvolání je přípustné, jen jestliže insolvenční soud

usnesení schůze věřitelů nepotvrdí. Osobou oprávněnou k podání odvolání je pouze věřitel, který na schůzi věřitelů hlasoval pro přijetí usnesení; § 55 odst. 1 platí obdobně.

(4) Insolvenčnímu správci odvolanému postupem podle odstavce 1 insolvenční soud uloží, aby mu ve stanovené lhůtě podal zprávu o své činnosti, zejména o stavu majetku, který spravoval, a aby vyúčtoval odměnu, hotové výdaje a náklady, které mu vznikly v souvislosti se správou a udržováním majetku.

§ 34

Oddělený insolvenční správce

(1) Je-li insolvenční správce vyloučen z některých úkonů pro svůj poměr jen k některému z dlužníkůvých věřitelů nebo jen k některému ze zástupců dlužníkůvých věřitelů a není-li se zřetelem k charakteru pohledávky dlužníkovy věřitele a jeho postavení v insolvenčním řízení důvod pochybovat, že tento vztah ovlivní celkový způsob výkonu práv a povinností insolvenčního správce, může insolvenční soud ustanovit pro tyto úkony odděleného insolvenčního správce.

(2) Je-li insolvenční správce vyloučen z některých úkonů proto, že mohou odporovat společnému zájmu věřitelů v insolvenčním řízení, ve kterém byl rovněž ustanoven insolvenčním správcem, ustanoví insolvenční soud pro tyto úkony odděleného insolvenčního správce vždy.

(3) Byl-li insolvenční správce odvolán postupem podle § 29 z funkce, insolvenční soud jej s jeho souhlasem ustanoví odděleným insolvenčním správcem k přezkumu pohledávky, kterou před svým odvoláním popřel, a k vedení s tím souvisejících incidenčních sporů a uplatňování majetkových práv vůči věřiteli, který hlasoval pro jeho odvolání z funkce, nestanoví-li insolvenční soud jinak.

§ 36

(1) Insolvenční správce je povinen při výkonu funkce postupovat svědomitě a s odbornou péčí; je povinen vyvinout veškeré úsilí, které lze po něm spravedlivě požadovat, aby věřitelé byli uspokojeni v co nejvyšší míře. Společnému zájmu věřitelů je povinen dát při výkonu funkce přednost před zájmy vlastními i před zájmy jiných osob.

(2) Insolvenční správce poskytuje věřitelským orgánům součinnost nezbytnou k řádnému výkonu jejich funkce; zejména se na žádost věřitelského orgánu účastní jeho jednání. Neurčí-li insolvenční soud jinak, předkládá insolvenční správce věřitelskému orgánu a insolvenčnímu soudu nejméně jednou za 3 měsíce písemnou zprávu o stavu insolvenčního řízení.

(3) Prováděcí právní předpis stanoví podrobnosti plnění povinností insolvenčního správce stanovených tímto zákonem.

§ 38

(1) Insolvenční správce má právo na odměnu a náhradu hotových výdajů. V případě konkursu se výše odměny určí z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek a z výtěžku zpeněžení určeného k rozdělení mezi věřitele. **V případě oddlužení činí výše odměny z počtu přezkoumaných přihlášek pohledávek 25 % výše stanovené prováděcím právním předpisem pro odměnu z počtu přezkoumaných přihlášených pohledávek v konkursu.** Je-li insolvenční správce plátcem daně z přidané hodnoty, náleží mu k odměně a k náhradě hotových výdajů částka odpovídající této dani, kterou je insolvenční správce povinen z odměny a z náhrady hotových výdajů odvést podle zvláštního právního předpisu¹⁰⁾.

(2) Odměna a náhrada hotových výdajů insolvenčního správce se uspokojují z majetkové podstaty, a pokud k tomu nestačí, ze zálohy na náklady insolvenčního řízení; není-li jejich uspokojení z těchto zdrojů možné, hradí je stát, nejvýše však 50 000 Kč na odměně insolvenčního správce a 50 000 Kč na náhradě hotových výdajů insolvenčního správce.

(3) Vyúčtování odměny a hotových výdajů provede insolvenční správce v konečné zprávě, a není-li jí, ve zprávě o své činnosti. Insolvenční soud může podle okolností případu po projednání s věřitelským výborem odměnu insolvenčního správce přiměřeně zvýšit nebo snížit. Důvodem ke snížení odměny je zejména skutečnost, že insolvenční správce porušil některou ze svých povinností nebo že nenavrl provedení částečného rozvrhu, ačkoliv to stav zpeněžení majetkové podstaty umožňoval.

(4) Insolvenční soud může v průběhu insolvenčního řízení rozhodnout o vyplacení zálohy odměny a hotových výdajů insolvenčnímu správci, a to i opětovně.

(5) Insolvenční správce odvolaný z funkce nebo zproštěný funkce v průběhu insolvenčního řízení provede vyúčtování odměny a hotových výdajů ve zprávě o své činnosti; pro projednání této zprávy platí přiměřeně § 304. Umožňuje-li to stav insolvenčního řízení, rozhodne insolvenční soud o schválení této zprávy již v jeho průběhu; jde-li o hotové výdaje insolvenčního správce, náklady spojené s udržováním a správou majetkové podstaty a vyúčtování vyplacených záloh, učiní tak bez zbytečného odkladu po projednání zprávy. Proti rozhodnutí o schválení takové zprávy mohou podat odvolání insolvenční správce, který zprávu podal, ustanovený insolvenční správce a věřitelé a dlužník, jejichž námitkám proti této zprávě nebylo vyhověno.

(6) Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení plněním splátkového kalendáře, deponuje insolvenční správce z měsíčních splátek částku odpovídající jeho odměně a náhradě hotových výdajů za dobu 6 měsíců jako zálohu na úhradu své odměny a náhrady hotových výdajů.

~~(6)~~ (7) Způsob určení odměny, některých hotových výdajů insolvenčního správce a způsob jejich úhrady státem stanoví prováděcí právní předpis.

§ 47

Schůze věřitelů

(1) Schůzi věřitelů svolává a řídí insolvenční soud. Svolá ji z vlastní iniciativy, nebo

na návrh insolvenčního správce, věřitelského výboru anebo ~~alespoň 2 věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí alespoň desetinu přihlášených pohledávek,~~ **není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, alespoň 2 věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí alespoň desetinu přihlášených pohledávek; je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, svolá ji na návrh nadpoloviční většiny všech věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí zároveň nadpoloviční většinu přihlášených pohledávek.** Insolvenční soud svolá schůzi věřitelů tak, aby se konala do 30 dnů poté, co byl o její svolání požádán, není-li navržen pozdější termín konání.

(2) Právo zúčastnit se schůze věřitelů mají přihlášení věřitelé, dlužník, insolvenční správce a státní zastupitelství, pokud se účastní insolvenčního řízení. Má-li dlužník zaměstnance, má právo zúčastnit se schůze věřitelů také odborová organizace, která u dlužníka působí. Působí-li u dlužníka vedle sebe více odborových organizací, má toto právo odborová organizace s největším počtem členů nebo sdružení odborových organizací s největším počtem členů, nedohodnou-li se odborové organizace působící u dlužníka jinak.

§ 48

(1) Oznámení o svolání schůze věřitelů zveřejní insolvenční soud vyhláškou (§ 71 odst. 3), v níž musí být uveden předmět jednání, jakož i místo a termín konání schůze. Svolává-li schůzi věřitelů na návrh osoby uvedené v § 47 odst. 1, označí insolvenční soud jako předmět jednání vždy i záležitost, pro kterou byl tento návrh podán.

(2) Schůzi věřitelů může být projednán jen předmět jednání, který byl uveden v oznámení o jejím svolání. Jsou-li přítomni všichni věřitelé, mohou se usnést i na dalším předmětu jednání; za přítomného se pro tento účel nepovažuje věřitel, který hlasuje písemně (§ 50 odst. 2). ~~Předmětem~~ **Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, předmětem** jednání první schůze věřitelů je vždy volba věřitelského výboru a usnesení věřitelů podle § 29 odst. 1, byl-li ustanoven insolvenční správce a koná-li se tato schůze po přezkumném jednání, zpráva insolvenčního správce o jeho dosavadní činnosti, a byl-li ustanoven prozatímní věřitelský výbor, zpráva tohoto výboru o jeho dosavadní činnosti. Jestliže insolvenční soud ještě nerozhodl o způsobu řešení dlužníkovy úpadku, je předmětem jednání první schůze věřitelů také způsob řešení dlužníkovy úpadku.

(3) Věřitel, který podal opakovaně nedůvodně návrh na svolání schůze věřitelů, je povinen uhradit ostatním věřitelům na jejich žádost náklady, které jim vznikly v souvislosti s jejich účastí na schůzi věřitelů, konané na jeho návrh; takovému věřiteli uloží insolvenční soud zaplatit i paušální částku na náhradu nákladů spojených s projednáním nedůvodného návrhu na svolání schůze věřitelů ve výši 5 000 Kč; zaplacení této paušální částky, která je příjmem státu, nelze prominout.

§ 51

(1) Věřitelé, jejichž pohledávka byla popřena, mohou v rozsahu popření hlasovat, usnese-li se na tom schůze věřitelů. Jestliže schůze věřitelů nepřizná hlasovací právo věřitelům, jejichž pohledávka byla popřena, rozhodne o hlasovacím právu těchto věřitelů **na jejich návrh podle § 52 odst. 2** insolvenční soud.

(2) Popření pohledávky přihlášeným věřitelem nebo dlužníkem nemá vliv na hlasovací právo věřitelů, jejichž pohledávka byla popřena.

~~(3) Nejde-li o případy uvedené v odstavci 1, rozhodne o hlasovacím právu věřitelů, jejichž pohledávka nebyla ještě zjištěna nebo je sporná, insolvenční soud. Učiní tak jen na návrh dlužníka, insolvenčního správce nebo některého z věřitelů. Návrh lze podat i před dnem konání schůze věřitelů.~~ **Nejde-li o případy uvedené v odstavci 1, rozhodne o hlasovacím právu věřitelů, jejichž pohledávka nebyla ještě zjištěna nebo je sporná, insolvenční soud podle seznamu přihlášených pohledávek anebo na návrh dlužníka nebo některého z věřitelů podle § 52 odst. 2.**

(4) Není-li dále stanoveno jinak, nemají hlasovací právo věřitelé s pohledávkami za majetkovou podstatou (§ 168), věřitelé s pohledávkami postavenými na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou (§ 169), věřitelé s pohledávkami vyloučenými ze způsobu řešení úpadku (§ 170), věřitelé s podřízenými pohledávkami (§ 172) a do doby splnění odkládací podmínky věřitelé, kteří přihlásili pohledávky vázané na odkládací podmínku.

§ 52

(1) Hlasovací právo zkoumá insolvenční soud u každého z věřitelů jednotlivě.

(2) Návrh, aby insolvenční soud rozhodl o hlasovacím právu odlišně od seznamu přihlášených pohledávek, musí být doručen insolvenčnímu soudu nejpozději 7 dní před schůzí věřitelů; tato lhůta však neskončí dříve než 5 dní po zveřejnění seznamu přihlášených pohledávek v insolvenčním rejstříku. Skutečnosti rozhodné pro hlasovací právo lze doplnit a důkazy k jejich osvědčení insolvenčnímu soudu předložit nejpozději 2 pracovní dny před schůzí věřitelů; soud o tom věřitele poučí ve vyhlášce o svolání schůze věřitelů.

~~(2)~~ **(3)** Proti rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů není přípustný opravný prostředek. Tímto rozhodnutím není insolvenční soud pro další schůzi věřitelů vázán.

~~(3)~~ **(4)** Je-li na rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů závislé jiné rozhodnutí insolvenčního soudu, proti kterému je odvolání přípustné, lze v mezích odvolání podaného proti takovému rozhodnutí přezkoumat i správnost rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů; to platí jen pro první takové rozhodnutí vydané po rozhodnutí insolvenčního soudu o hlasovacím právu věřitelů.

§ 53

~~Nejde-li o volbu věřitelského výboru, nesmí žádný z věřitelů hlasovat ve vlastní věci. Ve věci osoby, která tvoří s věřitelem koncern, nebo ve věci osoby věřiteli blízké, může věřitel hlasovat, nestanoví-li tento zákon jinak.~~

§ 53

(1) Věřitel, který s dlužníkem tvoří koncern anebo je osobou dlužníkovi blízkou, nesmí hlasovat, nestanoví-li zákon jinak; o reorganizačním plánu předloženém jinou osobou než dlužníkem nebo věřitelem podle věty před středníkem hlasovat může.

(2) Věřitel nesmí hlasovat ve věcech, kterých se účastní nebo kterých je nebo má být stranou, které se týkají

- a) nabývání majetku anebo jiného plnění z majetkové podstaty,**
- b) právního jednání ohledně práva, které je anebo může být součástí majetkové podstaty,**
- c) incidenčního sporu, nebo**
- d) rozhodnutí o hlasovacím právu.**

(3) Věřitel nesmí hlasovat ani ve věcech uvedených v odstavci 2, týkají-li se osob, které jsou osobami věřiteli blízkými anebo s ním tvoří koncern.

(4) Insolvenční soud může z důvodů hodných zvláštního zřetele, není-li to v rozporu se společným zájmem věřitelů a nehrozí-li střet zájmů, na návrh podle § 52 odst. 2 a po slyšení insolvenčního správce povolit věřiteli v případech uvedených v odstavcích 1 a 2 hlasovat.

(5) Insolvenční soud může z důvodů hodných zvláštního zřetele, vyžaduje-li to ochrana společného zájmu věřitelů a hrozí-li střet zájmů, na návrh podle § 52 odst. 2 a po slyšení insolvenčního správce zakázat věřiteli hlasování i v případech neuvedených v odstavcích 1 a 2.

(6) Nesmí-li věřitel vykonávat hlasovací práva, k přijetí rozhodnutí schůze věřitelů postačí většina hlasů ostatních věřitelů.

(7) Rozhodují-li věřitelé mimo schůzi věřitelů, použijí se ustanovení o hlasovacích právech obdobně.

§ 58

(1) Věřitelský výbor chrání společný zájem věřitelů a v součinnosti s insolvenčním správcem přispívá k naplnění účelu insolvenčního řízení.

(2) Věřitelský výbor zejména

- a) dohlíží na činnost insolvenčního správce,**
- b) poskytuje insolvenčnímu správci podporu při jeho činnosti,**
- c) uděluje insolvenčnímu správci nebo dlužníku s dispozičními oprávněními souhlas k uzavírání smluv o úvěrovém financování,**
- d) schvaluje průběžně výši a správnost hotových výdajů insolvenčního správce a nákladů spojených s udržováním a správou majetkové podstaty,**

e) může nahlížet do dlužníkovy účetnictví nebo evidence vedené podle zvláštního právního předpisu¹³⁾,

f) může rozhodnout o ověření řádné účetní závěrky nebo mimořádné účetní závěrky auditorem,

g) může nahlížet do dlužníkových písemností ve stejném rozsahu jako insolvenční správce,

h) plní úkoly stanovené tímto zákonem nebo uložené mu insolvenčním soudem,

i) je oprávněn podávat insolvenčnímu soudu návrhy týkající se průběhu insolvenčního řízení, včetně návrhů na uložení procesních sankcí.

(3) Věřitelský výbor vykonává svou činnost jako sbor; ze svého středu volí předsedu, který svolává a řídí jeho schůze. Jestliže věřitelský výbor nezvolí předsedu ani při opakované volbě, určí ho z řad členů věřitelského výboru insolvenční soud. Věřitelský výbor se schází z vlastní iniciativy nebo jej svolá insolvenční soud anebo insolvenční správce. Rozhoduje většinou hlasů svých členů s tím, že nepřítomné členy zastupují jejich náhradníci; má-li člen věřitelského výboru více náhradníků (§ 56 odst. 2), zastupují jej v pořadí určeném schůzí věřitelů při jejich volbě. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy. Usnášet se věřitelský výbor může jen tehdy, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů nebo jejich náhradníků. **Ustanovení § 53 odst. 1 až 6 se na hlasování člena věřitelského výboru použije obdobně.** Připouští-li to povaha některé z činností, může věřitelský výbor jejím provedením nebo prováděním pověřit některého ze svých členů nebo jeho náhradníka.

(4) Členové a náhradníci věřitelského výboru se mohou ve věřitelském výboru dát na své nebezpečí zastoupit kteroukoliv fyzickou osobou, která má způsobilost k právním úkonům v plném rozsahu; nejde-li o advokáta, může tento zástupce jednat jediné osobně. Náklady, které jim tím vzniknou, platí ze svého.

§ 61

(1) Do doby, než dojde k ustanovení věřitelského výboru a k potvrzení volby jeho členů a náhradníků, může insolvenční soud, a to i před první schůzí věřitelů a před rozhodnutím o úpadku, jmenovat prozatímní věřitelský výbor; navrhne-li to dlužník, přihlášený věřitel nebo předběžný správce, učiní tak neprodleně.

(2) Jestliže věřitelský výbor neustanovila schůze věřitelů k tomu účelu svolaná **anebo nebyla-li v oddlužení schůze věřitelů svolána**, vykonává po jejím skončení působnost věřitelského výboru insolvenční soud. Novou schůzi věřitelů za účelem ustanovení věřitelského výboru svolá insolvenční soud jen na návrh oprávněné osoby (§ 47 odst. 1).

(3) Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud jmenuje prozatímní věřitelský výbor, není odvolání přípustné. Rozhodnutí se doručuje zvlášť dlužníkovi, insolvenčnímu správci nebo předběžnému správci, přihlášenému věřiteli, který jmenování prozatímního věřitelského výboru navrhl, a jmenovaným členům prozatímního věřitelského výboru.

§ 80a

(1) Osoby, kterým se podle zvláštního právního předpisu^{16a)} zřizuje datová schránka bez žádosti, činí podání včetně příloh v elektronické podobě pouze do datové schránky soudu. Není-li možné v odůvodněných případech učinit podání tímto způsobem, činí se podání v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem nebo ve výjimečných případech v listinné podobě.

(2) Není-li podání učiněno elektronicky na stanoveném formuláři, ve stanoveném formátu nebo stanoveným způsobem, postupuje soud podle § 43 občanského soudního řádu.

^{16a)}Zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 92

Odvolací soud je povinen projednat a rozhodnout odvolání proti rozhodnutím soudu prvního stupně vydaným v insolvenčním řízení s nejvyšším urychlením, a to nejprve odvolání **proti rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost**, proti rozhodnutí o nařízení předběžného opatření, proti rozhodnutí o úpadku, proti rozhodnutí o způsobu řešení úpadku a proti rozhodnutí o schválení reorganizačního plánu.

§ 100a

Předběžné posouzení insolvenčního návrhu podaného věřitelem

(1) Insolvenční návrh podaný věřitelem insolvenční soud posoudí. Má-li insolvenční soud důvodné pochybnosti o jeho důvodnosti (§ 128a), rozhodne, že insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním spise se v insolvenčním rejstříku nezveřejňují; učiní tak neprodleně, nejpozději do konce nejbližší následujícího pracovního dne po podání insolvenčního návrhu.

(2) Při postupu podle odstavce 1 má právo nahlížet do spisu a činit si z něho výpisy a opisy pouze dlužník a insolvenční navrhovatel.

(3) Rozhodnutí podle odstavce 1 se doručuje zvlášť insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku; insolvenční soud jim stejnopis rozhodnutí odešle ve lhůtě 2 hodin od jeho vydání. Proti rozhodnutí podle odstavce 1 není odvolání přípustné. Doručením rozhodnutí podle odstavce 1 platí pro dlužníka omezení podle § 111; ustanovení § 109 odst. 4 tím není dotčeno.

(4) V odůvodnění rozhodnutí podle odstavce 1 insolvenční soud stručně uvede důvody, pro které se insolvenční návrh ani jiné dokumenty v insolvenčním spise nezveřejňují v insolvenčním rejstříku.

(5) Neshledá-li insolvenční soud důvod k rozhodnutí podle odstavce 1, učiní o tom ve lhůtě podle odstavce 1 záznam do spisu.

(6) Ustanovení § 128a není předběžným posouzením insolvenčního návrhu podaného věřitelem dotčeno.

§ 101

Oznámení o zahájení insolvenčního řízení

(1) Zahájení insolvenčního řízení oznámí insolvenční soud vyhláškou, kterou zveřejní nejpozději do 2 hodin poté, kdy mu došel insolvenční návrh **podaný dlužníkem nebo kdy byl učiněn záznam do spisu podle § 100a odst. 5**. Jestliže insolvenční návrh ~~dojde insolvenčnímu soudu~~ **podaný dlužníkem insolvenčnímu soudu dojde nebo je záznam do spisu podle § 100a odst. 5 učiněn** v době, kdy do skončení úředních hodin insolvenčního soudu zbývají méně než 2 hodiny, nebo ve dnech pracovního klidu, zveřejní insolvenční soud tuto vyhlášku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu. Vyhláška obsahuje

- a) označení insolvenčního soudu, který ji vydal,
- b) označení insolvenčního navrhovatele,
- c) označení dlužníka,
- d) údaj o okamžiku jejího zveřejnění v insolvenčním rejstříku,
- e) jméno a příjmení osoby, která ji vydala,
- f) den vydání.

(2) Vyhláška podle odstavce 1 se doručuje účastníkům insolvenčního řízení; odvolání proti ní není přípustné.

(3) **Rozhodne-li insolvenční soud podle § 100a odst. 1 a neodmítne-li insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, oznámí insolvenční soud zahájení insolvenčního řízení vyhláškou, kterou spolu s insolvenčním návrhem a jinými dokumenty v insolvenčním spise zveřejní v insolvenčním rejstříku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu poté, co uplynula lhůta podle § 128a odst. 1. Odmítne-li insolvenční soud v této lhůtě insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, oznámí zahájení insolvenčního řízení vyhláškou, kterou spolu s insolvenčním návrhem a jinými dokumenty v insolvenčním spise zveřejní v insolvenčním rejstříku nejpozději do 2 hodin po zahájení úředních hodin nejbližšího pracovního dne insolvenčního soudu poté, co bylo rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost pravomocně zrušeno.**

§ 102

(1) ~~Θ zahájení insolvenčního řízení vyrozumí insolvenční soud neprodleně~~ **Neprodleně poté, co byl insolvenčnímu soudu doručen insolvenční návrh podaný dlužníkem, a bylo-li insolvenční řízení zahájeno na základě insolvenčního návrhu**

podaného věřitelem, neprodleně poté, co byl učiněn záznam do spisu podle § 100a odst. 5, vyrozumí insolvenční soud o zahájení insolvenčního řízení

a) finanční úřad, v jehož obvodu má dlužník sídlo, je-li dlužníkem právnická osoba, jinak finanční úřad, v jehož obvodu má dlužník své bydliště,

b) celní úřad, v jehož obvodu má dlužník sídlo, je-li dlužníkem právnická osoba, jinak celní úřad, v jehož obvodu má dlužník své bydliště,

c) Úřad práce České republiky - krajskou pobočku nebo pobočku pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“), v jejímž obvodu má dlužník, který je zaměstnavatelem, sídlo nebo bydliště, je-li dlužníkem fyzická osoba, která nemá sídlo,

d) ~~příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení~~, **příslušný orgán sociálního zabezpečení⁶²⁾**,

e) obecný soud dlužníka,

f) soud, správce daně, soudního exekutora nebo jiný orgán, u kterého podle údajů obsažených v insolvenčním návrhu a listinách k němu připojených probíhá řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce na majetek dlužníka,

g) Českou národní banku, je-li dlužník účastníkem platebního systému s neodvolatelností zúčtování, zahraničního platebního systému s neodvolatelností zúčtování, vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání nebo zahraničního vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání.

(2) Je-li insolvenčnímu soudu již v době zahájení insolvenčního řízení známo, že správcem daně dlužníka je jiný finanční úřad, vyrozumí jej o zahájení insolvenčního řízení namísto finančního úřadu uvedeného v odstavci 1 písm. a). Pro celní úřad to platí obdobně.

(3) Je-li insolvenčnímu soudu již v době zahájení insolvenčního řízení známo, že dlužník má majetek, ohledně kterého lze vést výkon rozhodnutí nebo exekuci u jiného soudu, než je obecný soud dlužníka, vyrozumí o zahájení insolvenčního řízení i tento soud.

(4) Vyjdou-li údaje nezbytné k postupu insolvenčního soudu podle odstavců 1 až 3 najevo až po zahájení insolvenčního řízení, avšak ještě před rozhodnutím o úpadku, insolvenční soud příslušné osoby vyrozumí o zahájení insolvenčního řízení neprodleně poté, kdy tyto údaje vyšly najevo.

(5) Povinnost vyrozumět osoby podle odstavců 1 až 3 splní insolvenční soud tím, že jim zvlášť doručí vyhlášku, kterou se oznamuje zahájení insolvenčního řízení.

(6) Rozhodne-li insolvenční soud podle § 100a odst. 1 a neodmítne-li insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, vyrozumí o zahájení insolvenčního řízení podle odstavce 1 neprodleně poté, co uplynula lhůta podle § 128a odst. 1. Odmítne-li insolvenční soud v této lhůtě insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, vyrozumí o zahájení insolvenčního řízení podle odstavce 1 neprodleně poté, co bylo rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost pravomocně zrušeno. Ustanovení odstavce 2 až 5 se použijí přiměřeně.

⁶²⁾ § 3 a 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

~~§ 105~~

~~Podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; jde-li o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203.~~

§ 105

(1) Podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel, který vede účetnictví nebo daňovou evidenci podle jiného zákona⁶³⁾, povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo potvrzením auditora, soudního znalce nebo daňového poradce, že navrhovatel o pohledávce účtuje v souladu s účetními nebo daňovými předpisy. Jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203.

(2) Je-li insolvenčním navrhovatelem podle odstavce 1 věta první za středníkem zahraniční právnická osoba, lze pohledávku doložit také dokladem ověřeným nebo vydaným cizím státem, který je podle cizího právního řádu srovnatelný s uznáním pohledávky dlužníkem s jeho ověřeným podpisem, vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti, nebo dokladem o tom, že o pohledávce účtuje v souladu s účetními, daňovými nebo jinými obdobnými předpisy cizího státu, který je podle cizího právního řádu srovnatelný s potvrzením auditora, soudního znalce nebo daňového poradce podle odstavce 1.

(3) Nesplní-li věřitel, který podal insolvenční návrh, povinnost podle § 177 odst. 2 až 4, platí, že pohledávku vůči dlužníkovi neosvědčil, ledaže jde o případ podle § 177 odst. 5.

⁶³⁾ Například § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

§ 107

(1) Další insolvenční návrh podaný na majetek téhož dlužníka dříve, než insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, se považuje za přistoupení k řízení. Od okamžiku, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu, u kterého probíhá řízení o původním insolvenčním návrhu, se osoba, která jej podala, považuje za dalšího insolvenčního navrhovatele.

(2) Pro dalšího insolvenčního navrhovatele platí stav řízení v době jeho přistoupení k řízení.

(3) Podle odstavce 1 a 2 se nepostupuje, byl-li další insolvenční návrh podán v době, po kterou se na základě rozhodnutí podle § 100a odst. 1 insolvenční návrh dříve podaný věřitelem ani jiné dokumenty v insolvenčním spise nezveřejňují v insolvenčním rejstříku. Rozhodne-li nadřízený soud o odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí dříve podaného insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost tak, že se tento insolvenční návrh neodmítá, považuje se dříve podaný insolvenční návrh za přistoupení k řízení zahájenému později podaným insolvenčním návrhem, ledaže byl dříve podaný insolvenční návrh zveřejněn v insolvenčním rejstříku dříve než došlo ke zveřejnění později podaného insolvenčního návrhu; odstavec 2 platí přiměřeně.

(3) (4) Byl-li další insolvenční návrh podán v době, kdy insolvenční soud již rozhodl o původním insolvenčním návrhu jinak než rozhodnutím o úpadku, avšak toto rozhodnutí dosud nedoručil účastníkům insolvenčního řízení, insolvenční soud vydané rozhodnutí doručí i dalšímu insolvenčnímu navrhovateli. Došel-li další insolvenční návrh insolvenčnímu soudu až po doručení rozhodnutí o původním insolvenčním návrhu, avšak předtím, než toto rozhodnutí nabylo právní moci, může další insolvenční navrhovatel podat proti takovému rozhodnutí odvolání ve lhůtě počítané od jeho doručení poslednímu z těch účastníků, kteří jsou oprávněni podat proti rozhodnutí odvolání; to neplatí, jestliže rozhodnutí o původním insolvenčním návrhu bylo dalšímu insolvenčnímu navrhovateli již dříve doručeno.

(4) (5) K dalšímu insolvenčnímu návrhu podanému poté, co insolvenční soud vydal rozhodnutí o úpadku, se nepřihlíží. Je-li součástí dalšího insolvenčního návrhu i návrh na způsob řešení dlužníkovra úpadku, který byl podán dříve, než insolvenční soud o způsobu řešení dlužníkovra úpadku rozhodl, zůstávají účinky návrhu na způsob řešení dlužníkovra úpadku zachovány.

(5) (6) Stejnopis dalšího insolvenčního návrhu podaného jinou osobou než dlužníkem se doručuje pouze dosavadnímu insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku, a to do vlastních rukou.

§ 108

Záloha na náklady insolvenčního řízení

(1) Je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která je podnikatelem, činí výše zálohy na náklady insolvenčního řízení 50 000 Kč, a je-li podán insolvenční návrh věřitele proti právnické osobě, která není podnikatelem, nebo proti fyzické osobě, činí výše zálohy na náklady insolvenčního řízení 10 000 Kč; záloha je splatná spolu s podáním insolvenčního návrhu. To neplatí, je-li insolvenčním navrhovatelem zaměstnanec nebo i bývalý zaměstnanec dlužníka, jehož pohledávka spočívá pouze v pracovněprávních nárocích, je-li insolvenčním navrhovatelem spotřebitel, jehož pohledávka spočívá v nároku vyplývajícím ze spotřebitelské smlouvy, a v případech podle § 107 odst. 1.

(1) (2) Insolvenční soud může před rozhodnutím o insolvenčním návrhu uložit insolvenčnímu navrhovateli, aby ve stanovené lhůtě zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, je-li to nutné ke krytí nákladů řízení a prostředky k tomu nelze zajistit jinak; to platí i tehdy, je-li zřejmé, že dlužník nemá žádný majetek. Tuto zálohu nelze uložit insolvenčnímu navrhovateli – zaměstnanci **nebo i bývalému zaměstnanci** dlužníka, jehož pohledávka

spočívá pouze v pracovněprávních nárocích. ~~Povinnost zaplatit zálohu neuloží insolvenční soud dlužníku, o jehož insolvenčním návrhu může rozhodnout bez zbytečného odkladu tak, že vydá rozhodnutí o úpadku, s nímž spojí rozhodnutí o povolení oddlužení.~~

~~(2)~~ **(3)** Výši zálohy **podle odstavce 2** může insolvenční soud určit až do částky ~~50 000 Kč~~ **100 000 Kč**. Je-li insolvenčních navrhovatelů více, jsou povinni zaplatit zálohu společně a nerozdílně.

~~(3)~~ **(4)** Nebude-li záloha na náklady insolvenčního řízení **stanovená rozhodnutím insolvenčního soudu podle odstavce 2 a 3** ve stanovené lhůtě zaplacená, může insolvenční soud před rozhodnutím o insolvenčním návrhu insolvenční řízení zastavit, a neučiní-li tak, může přikročit k jejímu vymáhání; o tom musí insolvenčního navrhovatele poučit.

~~(4)~~ **(5)** Nejde-li o dlužníka, může osoba, která zaplatila zálohu na náklady insolvenčního řízení, uplatnit její náhradu v insolvenčním řízení jako pohledávku za majetkovou podstatou.

(6) Je-li vydáno **předběžné opatření podle § 147 odst. 6, považuje se složená záloha na náklady insolvenčního řízení za částku uhrazenou na základě takového předběžného opatření.**

§ 128

(1) Insolvenční návrh, který neobsahuje všechny náležitosti nebo který je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud odmítne, jestliže pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení; učiní tak neprodleně, nejpozději do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán. Ustanovení § 43 občanského soudního řádu se nepoužije.

(2) Nejsou-li k insolvenčnímu návrhu připojeny zákonem požadované přílohy, nebo neobsahují-li tyto přílohy stanovené náležitosti, určí insolvenční soud navrhovateli lhůtu k doplnění insolvenčního návrhu **a je-li insolvenční návrh podán za dlužníka osobou podle § 390a odst. 1, vyzve ji insolvenční soud usnesením k doplnění insolvenčního návrhu v jím určené lhůtě a toto usnesení doručí také dlužníku**. Tato lhůta nesmí být delší než 7 dnů; to neplatí, jde-li o insolvenční návrh podle § 98 odst. 1. Nebude-li insolvenční návrh ve stanovené lhůtě doplněn, insolvenční soud jej odmítne.

(3) Insolvenční soud může rozhodnout, aby mu seznamy uvedené v § 104 odst. 1 předložil i dlužník, který není insolvenčním navrhovatelem; má-li insolvenční navrhovatel vůči dlužníku vykonatelnou pohledávku, uloží insolvenční soud tuto povinnost dlužníku vždy. Seznam majetku zveřejní v takovém případě v insolvenčním rejstříku až po rozhodnutí o úpadku.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 1 doručí insolvenční soud zvlášť insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku; osobou oprávněnou k podání odvolání je insolvenční navrhovatel. Rozhodnutí podle odstavce 3 doručí insolvenční soud zvlášť dlužníku; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

§ 128a

Odmítnutí insolvenčního návrhu pro zjevnou bezdůvodnost

(1) Insolvenční návrh podaný věřitelem insolvenční soud odmítne také tehdy, je-li zjevně bezdůvodný; učiní tak neprodleně, nejpozději do 7 dnů poté, co byl insolvenční návrh podán.

(2) Insolvenční návrh je zjevně bezdůvodný zejména tehdy, jestliže

a) insolvenční navrhovatel dokládá oprávnění jej podat pohledávkou, ke které se pro účely rozhodnutí o úpadku nepřihlíží,

b) jde o insolvenční návrh podaný opětovně a insolvenční navrhovatel při jeho podání nedoloží, že splnil povinnosti uložené mu případně předchozím rozhodnutím o insolvenčním návrhu, ~~nebo~~

c) jeho podáním insolvenční navrhovatel zjevně sleduje zneužití svých práv na úkor dlužníka, **nebo**

d) záloha na náklady řízení splatná s podáním insolvenčního návrhu nebyla věřitelem, který insolvenční návrh podal, řádně a včas zaplacená.

(3) V rozhodnutí, jímž odmítá insolvenční návrh pro zjevnou bezdůvodnost, může insolvenční soud uložit insolvenčnímu navrhovateli, aby za jeho podání zaplatil pořádkovou pokutu určenou do výše ~~50 000 Kč~~ **500 000 Kč** se zřetelem ke všem okolnostem věci.

(4) Insolvenční navrhovatel, jehož insolvenční návrh byl pravomocně odmítnut podle odstavce 1, může podat nový insolvenční návrh proti stejnému dlužníkovi nejdříve po 6 měsících od právní moci rozhodnutí podle odstavce 1, jinak se k insolvenčnímu návrhu nepřihlíží. To neplatí, byl-li insolvenční návrh odmítnut proto, že spolu s insolvenčním návrhem nebyla složena záloha na náklady insolvenčního řízení.

(5) Bylo-li dříve rozhodnuto podle § 100a odst. 1, insolvenční soud rozhodnutí podle odstavce 1, případně i rozhodnutí o odvolání proti němu, doručí zvlášť insolvenčnímu navrhovateli a dlužníku.

Rozhodnutí o úpadku

§ 136

(1) Insolvenční soud vydá rozhodnutí o úpadku, je-li osvědčením nebo dokazováním zjištěno, že dlužník je v úpadku nebo že mu úpadek hrozí.

(2) Rozhodnutí o úpadku musí obsahovat

a) výrok o tom, že se zjišťuje úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek,

b) výrok, jímž insolvenční soud ustanovuje insolvenčního správce,

c) údaj o tom, kdy nastávají účinky rozhodnutí o úpadku,

d) výzvu, aby věřitelé, kteří dosud nepřihlásili své pohledávky, tak učinili ve lhůtě 2 měsíců, s poučením o následcích jejího zmeškání,

e) výzvu, aby věřitelé insolvenčnímu správci neprodleně sdělili, jaká zajišťovací práva uplatní na dlužnických věcech, právech, pohledávkách nebo jiných majetkových hodnotách, s poučením, že jinak mohou odpovídat za škodu nebo jinou újmu vzniklou tím, že do majetkové podstaty nebude včas sepsán majetek dlužníka sloužící k zajištění, nebo tím, že nebudou včas zjištěna zajišťovací práva; to neplatí, jsou-li tato zajišťovací práva zřejmá z veřejného seznamu,

~~f) výrok, jímž se určí místo a termín konání schůze věřitelů a přezkumného jednání,~~

f) není-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výrok, jímž se určí místo a termín konání schůze věřitelů a přezkumného jednání; je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výrok, jímž uloží insolvenčnímu správci podat insolvenčnímu soudu ve lhůtě do 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek zprávu o přezkumu, zprávu pro oddlužení a předložit soupis majetkové podstaty,

g) výrok, jímž se uloží dlužníku, který tak dosud neučinil, aby ve stanovené lhůtě sestavil a odevzdal insolvenčnímu správci seznamy svého majetku a závazků s uvedením svých dlužníků a věřitelů,

h) je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výzvu, aby v případě zájmu přihlášení věřitelé insolvenčnímu soudu sdělili, že mají zájem o výkon funkce ve věřitelském orgánu,

i) je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, výzvu nezajištěným věřitelům, aby soudu ve lhůtě do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku navrhli konání schůze věřitelů podle § 399 odst. 1 nebo aby v této lhůtě hlasovali podle § 400, s poučením o následcích zmeškání této lhůty.

(3) Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, činí lhůta k přihlášení pohledávek 30 dnů **a rozhodnutí nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže žádný z věřitelů neuplatnil stanovisko podle § 389 odst. 2 písm. a) a nebyly zde pochybnosti podle § 397 odst. 1.**

(4) V rozhodnutí o úpadku rozhodne insolvenční soud také o žádosti dlužníka o prodloužení lhůty k předložení reorganizačního plánu (§ 316 odst. 5 a 6). V rozhodnutí o úpadku, s nímž je spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, uloží insolvenční soud dlužníku, aby platil zálohy na odměnu a hotové výdaje insolvenčního správce.

(5) Insolvenční správce ustanovený v rozhodnutí o úpadku navazuje na činnost předběžného správce, byl-li dříve ustanoven. Nejde-li o stejnou osobu, je předběžný správce povinen podat insolvenčnímu správci úplné informace o své dosavadní činnosti a předat mu její výsledky, jakož i doklady, které má k dispozici, a poskytnout mu potřebnou součinnost.

§ 137

(1) ~~Schůzi~~ **Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, schůzi věřitelů svolá**

insolvenční soud tak, aby se konala nejpozději do 3 měsíců od rozhodnutí o úpadku.

(2) ~~Termín~~ **Není-li způsobem řešení úpadku oddlužení, termín** přezkumného jednání určí insolvenční soud, tak, aby se konalo nejpozději do 2 měsíců po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek, ne však dříve než po 7 dnech od uplynutí této lhůty; z důvodů hodných zvláštního zřetele může insolvenční soud tuto lhůtu prodloužit. ~~Je-li s rozhodnutím o úpadku spojeno rozhodnutí o povolení oddlužení, určí insolvenční soud termín prvního přezkumného jednání tak, aby se konalo nejpozději do 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek.~~

(3) Jestliže se první schůze věřitelů svolaná po rozhodnutí o úpadku má konat před přezkumným jednáním, svolá insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku další schůzi věřitelů na den, kdy se má konat přezkumné jednání, a to tak, aby se konala po skončení přezkumného jednání.

§ 139

Oznámení o vydání rozhodnutí o úpadku

(1) O vydání rozhodnutí o úpadku vyrozumí insolvenční soud

- a) orgán, který vede obchodní nebo jiný rejstřík, v němž je dlužník zapsán,
- b) finanční úřad, v jehož obvodu má dlužník sídlo, je-li právnickou osobou, jinak finanční úřad, v jehož obvodu má dlužník bydliště; místo toho vyrozumí jiný finanční úřad, o němž je mu známo, že je správcem daně dlužníka,
- c) krajskou pobočku Úřadu práce, v jejímž obvodu má dlužník, který je zaměstnavatelem, sídlo nebo bydliště, je-li dlužníkem fyzická osoba, která nemá sídlo,
- d) ~~příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení,~~ **příslušný orgán sociálního zabezpečení⁶²⁾,**
- e) obecný soud dlužníka,
- f) soud, správce daně, soudního exekutora nebo jiný orgán, u kterého podle dosavadních výsledků insolvenčního řízení probíhá řízení o nárocích, které se týkají majetkové podstaty nebo které mají být uspokojeny z majetkové podstaty, včetně řízení o výkon rozhodnutí nebo exekuce na majetek dlužníka,
- g) Českou národní banku, je-li dlužník účastníkem platebního systému s neodvolatelností zúčtování, zahraničního platebního systému s neodvolatelností zúčtování, vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání nebo zahraničního vypořádacího systému s neodvolatelností vypořádání,
- h) orgán nebo osobu, která vede veřejný či neveřejný seznam, který podle zvláštního právního předpisu osvědčuje vlastnictví dlužníka k majetkové podstatě nebo existenci práva dlužníka náležejícího do majetkové podstaty, zejména katastrální pracoviště, která v katastru nemovitostí evidují majetek, o němž je insolvenčnímu soudu známo, že náleží dlužníkovi; Notářskou komoru České republiky, která v Rejstříku zástav eviduje majetek, o němž je

insolvenčnímu soudu známo, že náleží dlužníkovi; Středisko cenných papírů, které eviduje zaknihované cenné papíry dlužníka.

(2) Povinnost vyrozumět osoby podle odstavce 1 splní insolvenční soud tím, že jim zvlášť doručí rozhodnutí o úpadku.

⁶²⁾ § 3 a 9 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

§ 147

(1) Bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma, právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu.

(2) Právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavce 1 lze uplatnit také tehdy, byl-li insolvenční návrh zamítnut; to neplatí, jestliže insolvenční návrh byl zamítnut proto, že dlužník po jeho podání splnil závazky, které osvědčovaly jeho úpadek, nebo proto, že se s věřiteli dohodl na jiném způsobu plnění těchto závazků, anebo z důvodu uvedeného v § 143 odst. 3.

(3) Je-li insolvenčním navrhovatelem právnická osoba, ručí za splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 společně a nerozdílně členové jeho statutárního orgánu, ledaže prokáží, že bez zbytečného odkladu po podání insolvenčního návrhu informovali insolvenční soud o tom, že insolvenční návrh není podán důvodně, nebo o tom, že není splněn některý z dalších předpokladů stanovených zákonem pro vydání rozhodnutí o úpadku.

(4) Žalobu, kterou uplatňuje práva podle odstavců 1 až 3, musí dlužník podat nejpozději do 6 měsíců ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí, jímž se končí řízení o insolvenčním návrhu, a jiná osoba nejpozději do 6 měsíců od zveřejnění tohoto rozhodnutí v insolvenčním rejstříku; o žalobě však nelze rozhodnout před právní mocí tohoto rozhodnutí. Nejde o incidenční spor.

(5) Nebyla-li včas podána žaloba o uplatnění práva podle odstavců 1 a 2, právo na náhradu škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 tím zaniká. Nebyla-li včas podána žaloba o uplatnění práva podle odstavce 3, právo domáhat se splnění náhrady škody nebo jiné újmy podle odstavců 1 a 2 podle odstavce 3 tím zaniká.

(6) Je-li zřejmé, že určité osobě vznikla zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijatými v jeho průběhu vinou insolvenčního navrhovatele škoda nebo jiná újma, může insolvenční soud nařídit předběžné opatření, kterým povinné osobě uloží, aby na náhradu této škody nebo jiné újmy složila do úschovy u soudu přiměřenou peněžitou částku¹⁹⁾. Učiní tak jen na návrh oprávněné osoby podaný do 30 dnů od vydání rozhodnutí o zastavení řízení o insolvenčním návrhu, rozhodnutí o odmítnutí insolvenčního návrhu nebo rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu; **nebyl-li insolvenční návrh odmítnut podle § 128a, nelze** předběžné opatření ~~však nelze~~ nařídit před nabytím právní moci takového rozhodnutí.

Nařízení předběžného opatření nebrání, že celkovou výši škody nebo jiné újmy dosud nelze vyčíslit. Při nařízení předběžného opatření dále insolvenční soud postupuje obdobně podle § 100 odst. 2 a 3.

§ 177

(1) K přihlášce pohledávky je nutné připojit listiny, kterých se přihláška dovolává. Vykonatelnost pohledávky se prokazuje veřejnou listinou **nebo rozhodčím nálezem stálého rozhodčího soudu**.

(2) Věřitel, který nabyl pohledávku postoupením nebo obdobným způsobem po zahájení insolvenčního řízení anebo v posledních 6 měsících před zahájením insolvenčního řízení, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení, v němž uvede informaci o skutečném majiteli věřitele podle jiného zákona⁶⁴⁾ a důvod, pro který se podle jiného zákona⁶⁴⁾ taková osoba považuje za skutečného majitele. To neplatí v případě, kdy se na obchod podle jiného zákona⁶⁴⁾, z něhož pohledávka věřitele vznikla, uzavřený mezi povinnou osobou podle jiného zákona⁶⁴⁾ a věřitelem, nevztahuje povinnost provést kontrolu klienta podle jiného zákona⁶⁴⁾, a v případě, kdy je hodnota plnění z právního jednání učiněného mezi věřitelem a jinou než povinnou osobou, z něhož pohledávka věřitele vznikla, menší než 15 000 EUR. Dokud věřitel povinnost stanovenou v tomto odstavci nesplní, nesmí vykonávat hlasovací práva spojená s pohledávkou.

(3) Je-li věřitelem podle odstavce 2 osoba, která skutečného majitele podle jiného zákona⁶⁴⁾ nemá, doloží v příloze přihlášky pohledávky čestné prohlášení o tom, že skutečného majitele nemá.

(4) Je-li věřitelem fyzická osoba, která není podnikatelem, odstavce 2 a 3 se nepoužijí.

(5) Je-li informace o skutečném majiteli podle odstavce 2 uvedena v soudu a insolvenčnímu správci přístupné evidenci podle zvláštního právního předpisu, věřitel podle odstavce 2 nemá povinnost doložit ji podle odstavce 2 ani doložit prohlášení podle odstavce 3.

⁶⁴⁾ Zákon č. 253/2008 Sb., o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, ve znění pozdějších přepisů.

§ 182a

(1) Věřiteli, který je cizincem s obvyklým pobytem v cizině nebo zahraniční právnickou osobou, může insolvenční soud uložit na návrh jiného účastníka řízení nebo insolvenčního správce, aby složil jistotu na náklady řízení určenou soudem nebo jistotu na náhradu škody, které mohou vzniknout účastí věřitele v insolvenčním řízení jiným účastníkům řízení. Ustanovení § 202 odst. 4 se použije obdobně.

(2) Nesloží-li věřitel jistotu do stanovené lhůty, k přihlášce pohledávky se nepřihlíží. Povinnost složit jistotu podle odstavce 1 nemá věřitel, který ve stanovené lhůtě osvědčí, že jistotu bez své viny nemohl složit, a že je tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mu mohla vzniknout újma.

(3) Povinnost složit jistotu na náklady řízení, ani povinnost složit jistotu na náhradu škody podle odstavce 1 nelze uložit

a) věřiteli, který je občanem členského státu Evropské unie nebo jiného státu tvořícího Evropský hospodářský prostor nebo zahraniční právnickou osobou mající v takovém státě sídlo,

b) jestliže ve státě, jehož je věřitel občanem nebo v němž má své sídlo, se v podobných případech od státních občanů České republiky nebo právnických osob se sídlem v České republice jistota nevyžaduje, nebo

c) jestliže má věřitel v České republice nemovitou věc v hodnotě dostačující k úhradě nákladů řízení anebo náhradě škody podle odstavce 1.

§ 189

Seznam přihlášených pohledávek

(1) Insolvenční správce sestaví seznam přihlášených pohledávek; u pohledávek, které popírá, to výslovně uvede. Do seznamu se nezařazují pohledávky, ke kterým se nepřihlíží, pohledávky vyloučené z uspokojení a další pohledávky, u kterých to stanoví zákon. Zajištění věřitelé se v seznamu uvádějí zvlášť. U každého věřitele musí být uvedeny údaje potřebné k jeho identifikaci a údaje pro posouzení důvodu vzniku, výše a pořadí jeho pohledávky; u zajištěných věřitelů se navíc uvádí důvod a způsob zajištění. V seznamu se zvlášť vyznačí pohledávky vykonatelné a pohledávky přihlášené jako podmíněné osobami, od kterých může věřitel požadovat plnění podle § 183 odst. 1 a 2. **V seznamu se vyznačí návrh na rozhodnutí o hlasovacím právu u pohledávek, které zatím nejsou přezkoumány, a údaj o existenci propojení dle § 53 odst. 1, 3 a 5, je-li insolvenčnímu správci známa.**

(2) Seznam přihlášených pohledávek insolvenční správce sestavuje a doplňuje tak, aby jej mohl uzavřít neprodleně po skončení lhůty k podání přihlášek pohledávek a v dostatečném předstihu před termínem konání přezkumného jednání. Účastníci jsou oprávněni u insolvenčního správce nahlédnout do seznamu přihlášených pohledávek a do dokladů, na jejichž základě byl sestaven.

(3) Seznam přihlášených pohledávek zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku nejpozději 15 dnů přede dnem, kdy se o nich má konat přezkumné jednání, a má-li se přezkumné jednání konat do 30 dnů po uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek, nejpozději 10 dnů přede dnem, kdy se o nich má konat přezkumné jednání. **Je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku seznam přihlášených pohledávek spolu se zprávou o přezkumu.** Insolvenční soud dále bez zbytečného odkladu zveřejní v insolvenčním rejstříku každou změnu seznamu přihlášených pohledávek a každé doplnění zprávy o přezkumu.

(4) Seznam přihlášených pohledávek se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

Přezkoumání přihlášených pohledávek

§ 190

Přezkumné jednání

(1) Přezkoumání přihlášených pohledávek se děje, **není-li způsobem řešení úpadku oddlužení**, na přezkumném jednání nařízeném insolvenčním soudem.

(2) Termín a místo konání přezkumného jednání určí insolvenční soud v rozhodnutí o úpadku. Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání k přezkumnému jednání do vlastních rukou, s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Není-li dále stanoveno jinak, může se insolvenční správce na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) dát zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou zapsanou do seznamu insolvenčních správců.

(3) Oznámení o změně termínu nebo místa konání přezkumného jednání doručí insolvenční soud zvlášť osobám uvedeným v odstavci 2 za podmínek tam stanovených. O změně termínu nebo místa konání přezkumného jednání vyrozumí insolvenční soud zvlášť také osoby uvedené v § 139 odst. 1, pokud jde o přihlášené věřitele.

(4) Insolvenční soud může insolvenčnímu správci uložit, aby mu poskytl součinnost potřebnou k přípravě přezkumného jednání, a určit povahu této součinnosti.

§ 198

Popření nevykonatelné pohledávky insolvenčním správcem

(1) Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo žalobou na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání **nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a)**; tato lhůta však neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 **nebo § 410 odst. 2**. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží; pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.

(2) V žalobě podle odstavce 1 může žalobce uplatnit jako důvod vzniku popřené pohledávky pouze skutečnosti, které jako důvod vzniku této pohledávky uplatnil nejpozději do skončení přezkumného jednání, a dále skutečnosti, o kterých se žalobce dozvěděl později proto, že mu kupující ze smlouvy o prodeji podniku nebo jeho části neoznámil včas převzetí dlužníkovu závazku.

(3) Vyjde-li v průběhu řízení o žalobě podle odstavce 1 najevo, že popřená pohledávka je pohledávkou vykonatelnou, není to důvodem k zamítnutí žaloby, žalovaný je však

v takovém případě povinen prokázat důvod popření podle § 199.

§ 199

Popření vykonatelné pohledávky insolvenčním správcem

(1) Insolvenční správce, který popřel vykonatelnou pohledávku, podá do 30 dnů od přezkumného jednání **nebo od právní moci rozhodnutí o schválení zprávy o přezkumu podle § 410 odst. 3 písm. a)** u insolvenčního soudu žalobu, kterou své popření uplatní proti věřiteli, který vykonatelnou pohledávku přihlásil. Lhůta je zachována, dojde-li žaloba nejpozději posledního dne lhůty soudu.

(2) Jako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení, které předcházelo vydání tohoto rozhodnutí; důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci.

(3) V žalobě podle odstavce 1 může žalobce proti popřené pohledávce uplatnit pouze skutečnosti, pro které pohledávku popřel.

§ 200

Popření pohledávky přihlášeným věřitelem

(1) Věřitel je oprávněn písemně popřít pohledávku jiného věřitele. Popření pohledávky musí mít stejné náležitosti jako žaloba podle občanského soudního řádu a musí z něj být patrné, zda se popírá pravost, výše nebo pořadí pohledávky. Popření pohledávky lze učinit pouze na formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis. ~~Podobu formuláře zveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup; tato služba nesmí být zpoplatněna.~~

(2) K popření pohledávky přihlášeným věřitelem se přihlíží, jen obsahuje-li podání všechny náležitosti a je-li doručeno insolvenčnímu soudu nejpozději 3 pracovní dny přede dnem konání přezkumného jednání o popřené pohledávce; ~~§ 43 občanského soudního řádu se nepoužije a je-li způsobem řešení úpadku oddlužení nejpozději do 10 dnů po uplynutí lhůty k přihlašování pohledávek; v případě řešení úpadku oddlužením lhůta neskončí dříve než 7 dní od zveřejnění přihlášky pohledávky v insolvenčním rejstříku. V případě postupu podle věty první se § 43 občanského soudního řádu nepoužije.~~ Po uplynutí této lhůty již nelze měnit uplatněný důvod popření. K popření pohledávky učiněnému ve formě, která v době konání přezkumného jednání o popřené pohledávce vyžaduje jeho písemné doplnění, předložení jeho originálu, případně předložení písemného podání shodného znění, se nepřihlíží.

(3) Dospěje-li insolvenční soud k závěru, že k popření pohledávky přihlášeným věřitelem se nepřihlíží, odmítne je rozhodnutím, které může vydat jen do skončení přezkumného jednání o popřené pohledávce **nebo nejpozději v rozhodnutí podle § 410.**

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 se doručuje zvlášť věřiteli, který popřel pohledávku,

věřiteli popřené pohledávky, dlužníku a insolvenčnímu správci. Osobou oprávněnou k podání odvolání proti tomuto rozhodnutí je pouze věřitel, který popřel pohledávku.

(5) Jestliže insolvenční soud popření pohledávky neodmítne, považuje se podání, jímž přihlášený věřitel popřel pohledávku, od rozhodnutí o způsobu řešení úpadku, nejdříve však po uplynutí 10 dnů od skončení přezkumného jednání **a, je-li způsobem řešení úpadku oddlužení, po schválení zprávy o přezkumu**, za žalobu, kterou tento věřitel uplatnil u insolvenčního soudu své popření vůči věřiteli, který pohledávku přihlásil.

(6) Jako důvod popření pravosti nebo výše vykonatelné pohledávky přiznané pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu lze uplatnit jen skutečnosti, které nebyly uplatněny dlužníkem v řízení, které předcházelo vydání tohoto rozhodnutí; důvodem popření však nemůže být jiné právní posouzení věci.

§ 201

(1) Pohledávka je zjištěna

- a) jestliže ji nepopřel insolvenční správce ani žádný z přihlášených věřitelů,
- b) jestliže ji nepopřel insolvenční správce a insolvenční soud odmítl její popření přihlášeným věřitelem,
- c) jestliže insolvenční správce nebo přihlášený věřitel, který ji popřel, vezme své popření zpět, nebo
- d) rozhodnutím insolvenčního soudu ve sporu o její pravost, výši nebo pořadí.

(2) Vykonatelná pohledávka je zjištěna, také tehdy, jestliže insolvenční správce nepodal včas žalobu o její popření nebo byla-li taková žaloba zamítnuta anebo řízení o ní skončilo jinak než rozhodnutím ve věci samé.

(3) Výsledek sporu o pravost, výši nebo pořadí pohledávky poznamená ~~insolvenční soud v upraveném seznamu pohledávek; učiní tak i bez návrhu i bez návrhu insolvenční správce v upraveném seznamu pohledávek a upravený seznam pohledávek zašle insolvenčnímu soudu.~~

(4) Rozhodnutí insolvenčního soudu o pravosti, výši nebo pořadí pohledávek jsou účinná vůči všem procesním subjektům.

§ 222

Zveřejnění soupisu

(1) Soupis se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

(2) Soupis a doplněný soupis zveřejní insolvenční soud v insolvenčním rejstříku neprodleně po jeho sestavení nebo doplnění.

§ 289

(1) Prodej mimo dražbu může insolvenční správce uskutečnit se souhlasem insolvenčního soudu a věřitelského výboru. Při udělení souhlasu může insolvenční soud stanovit podmínky prodeje. Dokud není souhlas insolvenčním soudem a věřitelským výborem udělen, nenabývá smlouva o prodeji mimo dražbu účinnosti. Souhlas insolvenčního soudu a věřitelského výboru není nutný k prodeji věcí bezprostředně ohrožených zkázou nebo znehodnocením, jakož i věcí běžně zcizovaných při pokračujícím provozu dlužníka podniku.

(2) Při prodeji mimo dražbu lze kupní cenu stanovit pod cenu odhadní. Insolvenční správce přitom přihlédne i k nákladům, které by jinak bylo nutné vynaložit na správu zpeněžovaného majetku.

(3) Platnost smlouvy, kterou došlo ke zpeněžení prodejem mimo dražbu, lze napadnout jen žalobou podanou u insolvenčního soudu nejpozději do 3 měsíců ode dne zveřejnění smlouvy v insolvenčním rejstříku. **Lhůta podle věty první se nepoužije, nebyl-li nabyvatel v dobré víře.**

§ 295

(1) Dlužník, osoby mu blízké a osoby, které s ním tvoří koncern, nesmí nabývat majetek náležející do majetkové podstaty, a to ani v případě, že k jeho zpeněžení došlo dražbou; tento majetek nesmí být na ně převeden ani ve lhůtě 3 let od skončení konkursu, i když jim svědčí zákonné předkupní právo. Právní úkony uskutečněné v rozporu s tímto ustanovením jsou neplatné; považují se však za platné, pokud se ten, kdo je jimi dotčen, neplatnosti nedovolá. Neplatnosti se nemůže dovolávat ten, kdo ji sám způsobil.

(2) Ustanovení odstavce 1 se vztahuje také na

- a) vedoucí zaměstnance dlužníka, podle § 33 odst. 3 a § 73 odst. 3 zákoníku práce, a osoby jim blízké,
- b) osoby, které vykonávaly v posledních 3 letech před zahájením insolvenčního řízení nebo po jeho zahájení rozhodující vliv na provoz dlužníka podniku nebo podstatnou měrou ovlivňovaly jeho jinou majetkovou činnost,
- c) společníky dlužníka, je-li jím jiná obchodní společnost než akciová,
- d) akcionáře dlužníka, kterým je akciová společnost, pokud jim patří akcie odpovídající více než desetině základního kapitálu,
- e) prokuristy dlužníka,
- f) členy a náhradníky věřitelského výboru, kterým schůze věřitelů neudělila souhlas s nabytím

majetku z majetkové podstaty,-,

g) osoby tvořící s členy a náhradníky věřitelského výboru podle písmene f) koncern a osoby členům a náhradníkům věřitelského výboru podle písmene f) blízké.

(3) Na návrh osob uvedených v odstavci 1 nebo v odstavci 2 písm. a) až e) a po vyjádření věřitelského výboru může insolvenční soud v odůvodněných případech povolit výjimku ze zákazu nabývání majetku z majetkové podstaty. Má-li k nabytí tohoto majetku dojít až po skončení konkursu, rozhodne o tomto návrhu insolvenční soud samostatně a tuto výjimku může v takovém případě povolit i osobám uvedeným v odstavci 2 písm. f) **a g)**; proti jeho rozhodnutí může podat odvolání jen osoba, která návrh podala.

Díl 7

Konečná zpráva a rozvrh

§ 302

(1) V závěru zpeněžení majetkové podstaty insolvenční správce předloží insolvenčnímu soudu konečnou zprávu. Předložení konečné zprávy nebrání, jestliže

a) dosud nejsou ukončeny incidenční spory, pokud jejich výsledek nemůže podstatně ovlivnit závěr konečné zprávy,

b) se nepodařilo zpeněžit všechny majetek náležející do majetkové podstaty, pokud dosud nezpeněžený majetek může být z majetkové podstaty vyňat.

(2) Konečná zpráva insolvenčního správce musí podat celkovou charakteristiku jeho činnosti s vyčíslením jejích finančních výsledků. Konečná zpráva musí obsahovat zejména

a) přehled pohledávek za majetkovou podstatou a pohledávek jim na roveň postavených, které insolvenční správce již uspokojil a které ještě uspokojit zbývá,

b) přehled výdajů vynaložených v souvislosti se správou majetkové podstaty se zdůvodněním výdajů, které nejsou obvyklé,

c) přehled zpeněžení majetkové podstaty s výsledkem, jehož bylo dosaženo,

d) uvedení majetku, který nebyl zpeněžen, s odůvodněním, proč k tomu došlo,

e) výsledky částečného rozvrhu, pokud k němu došlo,

f) přehled plnění zajištěným věřitelům s promítnutím do rozvrhu,

g) přehled jednání a právních úkonů, významných pro průběh insolvenčního řízení.

(3) Konečná zpráva insolvenčního správce musí vyústit ve vyčíslení částky, která má být rozdělena mezi věřitele, a v označení těchto věřitelů, s údajem o výši jejich podílů na této částce.

(4) Ke dni sestavení konečné zprávy sestaví insolvenční správce účetní závěrku.

(5) Konečná zpráva se předkládá pouze na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

§ 363

(1) Insolvenční soud rozhodne o přeměně reorganizace v konkurs, jestliže

- a) reorganizace byla povolena na návrh dlužníka a ten její přeměnu v konkurs po tomto povolení navrhl,
- b) oprávněná osoba nebo osoba určená schůzí věřitelů nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán ani po jejím případném prodloužení insolvenčním soudem nebo předložený reorganizační plán vezme zpět, a do 30 dnů poté nebude podán návrh na svolání schůze věřitelů za účelem rozhodnutí o tom, která jiná osoba má přednostní právo sestavit reorganizační plán, anebo tato jiná osoba nesestaví ve stanovené lhůtě reorganizační plán nebo jej vezme zpět,
- c) insolvenční soud neschválil reorganizační plán a oprávněným osobám uplynula lhůta k jeho předložení,
- d) v průběhu provádění reorganizačního plánu dlužník neplní své podstatné povinnosti stanovené tímto plánem nebo ukáže-li se, že podstatnou část tohoto plánu nebude možné plnit,
- e) dlužník neplatí řádně a včas úroky podle § 171 odst. 4, nebo v podstatném rozsahu neplní své jiné splatné peněžité závazky,
- f) dlužník po schválení reorganizačního plánu přestal podnikat, ačkoli podle reorganizačního plánu podnikat měl, nebo
- g) dlužník po schválení reorganizačního plánu neuhradil pohledávky za majetkovou podstatou a pohledávky postavené jim na roveň podle § 348 odst. 1 písm. e).

(2) O přeměně reorganizace v konkurs v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až c) rozhodne insolvenční soud bez jednání. Své rozhodnutí doručí zvlášť dlužníku, navrhovateli reorganizace, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru; tyto osoby mohou proti tomuto rozhodnutí podat odvolání.

(3) O přeměně reorganizace v konkurs podle odstavce 1 písm. d) až ~~f~~**g)** rozhodne insolvenční soud po jednání, k němuž předvolá všechny osoby uvedené v odstavci 2; těmto osobám se rozhodnutí insolvenčního soudu doručuje zvlášť a mohou proti němu podat odvolání.

(4) O přeměně reorganizace v konkurs nemůže insolvenční soud rozhodnout, jestliže reorganizační plán byl v podstatných bodech splněn.

(5) Rozhodnutím insolvenčního soudu o přeměně reorganizace v konkurs nastávají účinky spojené s prohlášením konkursu, pokud insolvenční soud ve svém rozhodnutí nestanoví podmínky této přeměny jinak. Tímto rozhodnutím se rovněž ruší zákaz započtení pohledávek uvedený v § 324 odst. 3.

§ 364

(1) V průběhu provádění reorganizačního plánu insolvenční soud bere na vědomí nebo projedná zprávy insolvenčního správce a věřitelského výboru o jeho plnění. Jiná opatření, zejména opatření k zajištění dodržování reorganizačního plánu, provádí jen tehdy, jsou-li navrhována.

(2) Zprávy o plnění reorganizačního plánu se předkládají na elektronickém formuláři, jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.

~~(2)~~ (3) Splnění reorganizačního plánu nebo jeho podstatných částí vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím, kterým reorganizace končí; proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné.

~~(3)~~ (4) Po skončení reorganizace rozhodne insolvenční soud o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech.

§ 372

Insolvenční správce

(1) Insolvenční soud ustanoví do funkce prvního insolvenčního správce banky nebo spořitelního a úvěrního družstva osobu, která byla jmenována nebo Českou národní bankou navržena do funkce likvidátora této banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, pokud je současně insolvenčním správcem se zvláštním povolením a má uzavřeno pojištění podle § 23. Věta první se použije obdobně pro předběžného správce.

~~(1)~~ (2) Insolvenční správce může se souhlasem insolvenčního soudu určit osobu, která jej zastupuje při výkonu pravomocí podle tohoto zákona na území jiného členského státu Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru.

~~(2)~~ (3) Insolvenční správce vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor s výjimkou užití donucovacích prostředků či jiného užití síly a pravomocí závazně rozhodovat spory nebo jiná řízení, ke kterým jsou příslušné soudy, správní orgány nebo jiné orgány daného státu. Totéž platí přiměřeně pro osoby podle odstavce 1.

~~(3)~~ (4) Insolvenční správce se prokazuje úředně ověřenou kopií rozhodnutí o svém ustanovení s překladem do úředního jazyka daného státu, pokud je vyžadován; podle možností vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území třetích států.

~~(4)~~ (5) Při výkonu svých pravomocí na území členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor se insolvenční správce řídí právním řádem daného státu, zejména ohledně postupů při prodeji majetku a při poskytování informací zaměstnancům.

~~(5)~~ (6) Jestliže to právní předpisy daného státu stanoví nebo je-li to potřebné k úspěšnému prosazení práv věřitelů, je insolvenční správce povinen žádat, aby údaj o

rozhodnutí o úpadku nebo o rozhodnutí o způsobu řešení úpadku byl zapsán v katastru nemovitostí, v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném seznamu nebo rejstříku. Náklady na pořízení zápisu jsou pohledávkou za majetkovou podstatou.

§ 384

Insolvenční správce

(1) Insolvenční soud ustanoví do funkce prvního insolvenčního správce tuzemské pojišťovny nebo tuzemské zajišťovny osobu, která byla jmenována nebo Českou národní bankou navržena do funkce likvidátora této pojišťovny nebo zajišťovny, pokud je současně insolvenčním správcem se zvláštním povolením a má uzavřeno pojištění podle § 23. Věta první se použije obdobně pro předběžného správce.

~~(1)~~ (2) Insolvenční správce může se souhlasem insolvenčního soudu určit osobu, která jej zastupuje při výkonu pravomocí podle tohoto zákona na území jiného státu.

~~(2)~~ (3) Insolvenční správce vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území ostatních členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor s výjimkou užití donucovacích prostředků či jiného užití síly a pravomoci závazně rozhodovat spory nebo jiná řízení, ke kterým jsou příslušné soudy nebo správní orgány daného státu. Totéž platí přiměřeně pro osoby podle odstavce 1.

~~(3)~~ (4) Insolvenční správce se prokazuje úředně ověřenou kopií rozhodnutí o svém ustanovení s překladem do úředního jazyka daného státu, pokud je vyžadován; podle možností vykonává své pravomoci podle tohoto zákona i na území třetích států.

~~(4)~~ (5) Při výkonu svých pravomocí na území členských států Evropské unie a dalších států tvořících Evropský hospodářský prostor insolvenční správce dodržuje právní řád daného státu, zejména ohledně postupů při prodeji majetku a při poskytování informací zaměstnancům.

~~(5)~~ (6) Jestliže to právní předpisy daného státu stanoví nebo je-li to potřebné k úspěšnému prosazení práv věřitelů, je insolvenční správce povinen žádat, aby údaj o rozhodnutí o úpadku nebo o rozhodnutí o prohlášení konkursu byl zapsán v katastru nemovitostí, v obchodním rejstříku nebo v jiném veřejném seznamu nebo rejstříku. Náklady zápisu jsou pohledávkou za majetkovou podstatou.

§ 389

(1) Dlužník může insolvenčnímu soudu navrhnout, aby jeho úpadek nebo jeho hrozící úpadek řešil oddlužením, jde-li o

a) právnickou osobu, která podle zákona není považována za podnikatele a současně nemá dluhy z podnikání, nebo

b) fyzickou osobu, která nemá dluhy z podnikání.

(2) Dluh z podnikání nebrání řešení dlužníkovu úpadku nebo hrozícího úpadku oddlužením, jestliže

a) s tím souhlasí věřitel, o jehož pohledávku jde; **platí, že věřitel souhlasí, pokud nejpozději spolu s přihláškou své pohledávky výslovně nesdělí, že s řešením úpadku oddlužením nesouhlasí, a toto své stanovisko odůvodní, nebo**

b) jde o pohledávku věřitele, která zůstala neuspokojena po skončení insolvenčního řízení, ve kterém insolvenční soud zrušil konkurs na majetek dlužníka podle § 308 odst. 1 písm. c) nebo d), anebo

c) jde o pohledávku zajištěného věřitele.

(3) Jiná osoba než dlužník není oprávněna návrh na povolení oddlužení podat.

§ 390a

Podání návrhu na povolení oddlužení a insolvenčního návrhu

(1) **Není-li dále stanoveno jinak, musí být návrh podle § 390 odst. 1 sepsán a za dlužníka podán**

a) **advokátem, notářem, insolvenčním správcem, nebo**

b) **akreditovanou osobou; akreditovanou osobou je právnická osoba, které byla rozhodnutím ministerstva udělena akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení podle tohoto zákona.**

(2) **Odstavec 1 se nepoužije,**

a) **je-li dlužníkem fyzická osoba, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu nebo vykonala zkoušku insolvenčního správce, nebo**

b) **je-li dlužníkem právnická osoba a jedná-li za ni osoba uvedená v § 21 občanského soudního řádu, která má právnické nebo ekonomické vzdělání v magisterském studijním programu nebo vykonala zkoušku insolvenčního správce.**

(3) **Osobě podle odstavce 1 písm. a), která sepsala a za dlužníka podala návrh na povolení oddlužení anebo také insolvenční návrh podle § 390 odst. 1 náleží odměna, jejíž maximální výše činí 5 000 Kč a v případě společného oddlužení manželů 7 500 Kč; v odměně je zahrnuta také náhrada nákladů vynaložených v souvislosti se sepisem a podáním návrhů podle věty před středníkem. Jiné plnění osobě podle odstavce 1 písm. a) nenáleží.**

(4) **Osobě podle odstavce 1 písm. b) odměna ani jiné plnění za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390 odst. 1 nebo poskytnutí jiné služby poskytované v oblasti oddlužení nebo v souvislosti s oddlužením nenáleží.**

(5) Osoba podle odstavce 1 písm. a), která sepsala a za dlužníka podala návrh na povolení oddlužení anebo také insolvenční návrh podle § 390 odst. 1, může odměnu podle odstavce 3 uplatnit pouze v insolvenčním řízení ve lhůtě podle § 136 odst. 3; tato pohledávka se považuje za pohledávku postavenou na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou.

§ 391

(1) Návrh na povolení oddlužení musí vedle obecných náležitostí podání²⁰⁾ obsahovat

- a) označení dlužníka a osob oprávněných za něho jednat,
- b) údaje o očekávaných příjmech dlužníka v následujících 5 letech,
- c) údaje o příjmech dlužníka za poslední 3 roky,
- d) návrh způsobu oddlužení nebo sdělení, že dlužník takový návrh nevznáší.

(2) Dlužník, který navrhuje oddlužení plněním splátkového kalendáře, může v návrhu na povolení oddlužení požádat insolvenční soud o stanovení nižších než zákonem určených měsíčních splátek. V takovém případě musí v návrhu na povolení oddlužení uvést také výši navrhovaných měsíčních splátek nebo způsob jejich určení a vysvětlit důvody, které vedly k jeho úpadku. Ustanovení § 395 tím není dotčeno.

~~(3) Návrh na povolení oddlužení lze podat pouze na formuláři; náležitosti formuláře stanoví prováděcí právní předpis. Podobu formuláře zveřejní ministerstvo způsobem umožňujícím dálkový přístup; tato služba nesmí být zpoplatněna. Návrh na povolení oddlužení lze podat pouze na formuláři do datové schránky soudu nebo, podává-li jej osoba podle § 390a odst. 2 písm. a), lze takové podání učinit pouze v elektronické podobě podepsané uznávaným elektronickým podpisem.~~

§ 393

(1) Neobsahuje-li návrh na povolení oddlužení všechny náležitosti nebo je nesrozumitelný anebo neurčitý, insolvenční soud usnesením vyzve osobu, která jej podala, **nebo byl-li návrh na povolení oddlužení podán podle § 390a odst. 1, osobu, která jej za dlužníka podala**, k jeho opravě nebo doplnění v určené lhůtě, která nesmí být delší než 7 dnů. Současně ji poučí, jak má opravu nebo doplnění provést. **Byl-li návrh na povolení oddlužení podán podle § 390a odst. 1, doručí insolvenční soud toto usnesení také dlužníku.**

(2) Podle odstavce 1 postupuje insolvenční soud i tehdy, nejsou-li k návrhu na povolení oddlužení připojeny zákonem požadované přílohy nebo neobsahují-li tyto přílohy stanovené náležitosti.

(3) Návrh na povolení oddlužení insolvenční soud odmítne, není-li **sepsán osobou podle § 390a odst. 1 nebo 2 nebo není-li** přes jeho výzvu řádně doplněn a v řízení o něm nelze pro tento nedostatek pokračovat nebo nejsou-li k němu přes jeho výzvu připojeny

zákonem požadované přílohy anebo neobsahují-li tyto přílohy přes jeho výzvu stanovené náležitosti.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 doručí insolvenční soud dlužníku, předběžnému správci nebo insolvenčnímu správci, věřitelskému výboru a osobě, která návrh na povolení oddlužení podala; odvolání proti němu může podat jen osoba, která návrh na povolení oddlužení podala.

§ 394

(1) Návrh na povolení oddlužení může dlužník vzít zpět, dokud insolvenční soud nerozhodne o schválení oddlužení.

(2) Zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení vezme insolvenční soud na vědomí rozhodnutím, které se doručuje osobě, která návrh podala, dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru; ~~odvolání proti němu není přípustné.~~ **Bylo-li uplatněno právo na odměnu podle § 390a odst. 5, insolvenční soud současně dlužníkovi uloží povinnost uhradit osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) odměnu za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3; na její úhradu lze využít zálohu podle § 108 odst. 2. Odvolání proti rozhodnutí podle věty první a druhé není přípustné; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí, jestliže bylo zahájeno k návrhu na povolení oddlužení.**

(3) Vzal-li dlužník návrh na povolení oddlužení zpět, nemůže jej podat znovu.

(4) Byl-li návrh na povolení oddlužení vzat zpět až poté, co bylo rozhodnuto o schválení oddlužení, insolvenční soud rozhodne, že zpětvzetí není účinné; toto rozhodnutí, proti němuž není odvolání přípustné, se doručuje osobě, která návrh podala, dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru.

§ 394a

Společný návrh manželů na povolení oddlužení

(1) Manželé, z nichž každý samostatně je osobou oprávněnou podat návrh na povolení oddlužení, mohou tento návrh podat společně. Pro posouzení, zda jde o osoby oprávněné podat společný návrh manželů na povolení oddlužení, je rozhodné, zda jde o manžele ke dni, kdy takový návrh dojde insolvenčnímu soudu.

(2) Společný návrh manželů na povolení oddlužení musí obsahovat výslovné prohlášení obou manželů, že souhlasí s tím, aby všechen jejich majetek byl pro účely schválení oddlužení zpeněžením majetkové podstaty považován za majetek ve společném jmění manželů; podpisy obou manželů u tohoto prohlášení musí být úředně ověřeny.

(3) Manželé, kteří podali společný návrh na povolení oddlužení, mají po dobu trvání insolvenčního řízení ~~o tomto návrhu a po dobu trvání účinků oddlužení~~ postavení nerozlučných společníků a považují se za jednoho dlužníka.

§ 396

~~Jestliže insolvenční soud návrh na povolení oddlužení odmítne, vezme na vědomí jeho zpětvzetí nebo jej zamítne, rozhodne současně o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem.~~

§ 396

(1) Jestliže insolvenční soud návrh na povolení oddlužení odmítne nebo jej zamítne, může současně rozhodnout o způsobu řešení dlužníkovra úpadku konkursem pouze tehdy, jestliže

a) návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

b) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, nebo

c) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud zjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže dlužník v návrhu na povolení oddlužení požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(2) Nepostupuje-li insolvenční soud podle odstavce 1, insolvenční řízení zastaví; bylo-li uplatněno právo na odměnu podle § 390a odst. 5, insolvenční soud současně dlužníkovi uloží povinnost uhradit osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) odměnu za sepis a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, pokud odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení nezavinila. Odvolání proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat dlužník a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

(3) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 1.

§ 397

(1) Nedojde-li ke zpětvzetí návrhu na povolení oddlužení ani k jeho odmítnutí nebo zamítnutí, insolvenční soud oddlužení povolí. V pochybnostech o tom, zda dlužník je oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, insolvenční soud oddlužení povolí a tuto otázku prozkoumá v průběhu schůze věřitelů svolané k projednání způsobu oddlužení a hlasování

o jeho přijetí. Insolvenční soud oddlužení nepovolí do doby, než mu dlužník předloží seznam majetku a seznam závazků. Rozhodnutí o povolení oddlužení se doručuje dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání proti němu není přípustné.

(2) Nebude-li k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí svolána schůze věřitelů, rozhodne insolvenční soud o tom, zda je dlužník oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; musí se přitom vypořádat se stanoviskem věřitele podle § 389 odst. 2 písm. a). Proti tomuto rozhodnutí může podat odvolání dlužník a věřitel, který uplatnil stanovisko podle § 389 odst. 2 písm. a). Je-li rozhodnutí o tom, zda je dlužník oprávněn podat návrh na povolení oddlužení, vydáno současně s rozhodnutím podle § 404, nemá odvolání odkladný účinek.

~~(2)~~ **(3)** Insolvenční soud může po rozhodnutí o povolení oddlužení i bez návrhu změnit své předběžné opatření.

§ 398

(1) Oddlužení lze provést zpeněžením majetkové podstaty nebo plněním splátkového kalendáře. **Na základě výslovného prohlášení dlužníka lze k návrhu insolvenčního správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře se zpeněžením majetkové podstaty nebo její části.**

(2) Při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení majetkové podstaty v konkursu a zpeněžení majetkové podstaty při oddlužení má tytéž účinky jako zpeněžení majetkové podstaty v konkursu. Není-li dále stanoveno jinak, při tomto způsobu oddlužení do majetkové podstaty nenáleží majetek, který dlužník nabyl v průběhu insolvenčního řízení poté, co nastaly účinky schválení oddlužení.

(3) Při oddlužení plněním splátkového kalendáře je dlužník povinen po dobu 5 let měsíčně splácet nezajištěným věřitelům ze svých příjmů částku ve stejném rozsahu, v jakém z nich mohou být při výkonu rozhodnutí nebo při exekuci uspokojeny přednostní pohledávky²⁹⁾. Tuto částku rozvrhne dlužník prostřednictvím insolvenčního správce mezi nezajištěné věřitele podle poměru jejich pohledávek způsobem určeným v rozhodnutí insolvenčního soudu o schválení oddlužení. Zajištění věřitelé se uspokojí jen z výtěžku zpeněžení zajištění; při tomto zpeněžení se postupuje obdobně podle ustanovení o zpeněžení zajištění v konkursu.

(4) Dlužníku, který o to požádal v návrhu na povolení oddlužení **nebo v odůvodněných případech nejpozději při jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2**, může insolvenční soud stanovit jinou výši měsíčních splátek. Učiní tak jen tehdy, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že hodnota plnění, které při oddlužení obdrží nezajištění věřitelé, bude stejná nebo vyšší než 50 % jejich pohledávek, anebo stejná nebo vyšší než hodnota plnění, na které se tito věřitelé s dlužníkem dohodli. Přitom dále přihlédne k důvodům, které vedly k dlužníkovu úpadku, k celkové výši dlužníkových závazků, k dosavadní a očekávané výši dlužníkových příjmů, k opatřením, která dlužník činí k zachování a zvýšení svých příjmů a ke snížení svých závazků, a k doporučení věřitelů. Dlužníkovým návrhem jiné výše měsíčních splátek není insolvenční soud vázán. K opožděné žádosti insolvenční soud nepřihlíží.

§ 398a

Zpráva pro oddlužení

(1) Zprávu pro oddlužení s návrhem na způsob řešení oddlužení předloží insolvenční správce insolvenčnímu soudu spolu se zprávou o přezkumu podle § 410 odst. 2 ve lhůtě podle § 136 odst. 2 písm. f).

(2) Insolvenční správce ve zprávě pro oddlužení zhodnotí předpokládané plnění věřitelům při realizovaných způsobech oddlužení, připojí k ní znalecký posudek, je-li v majetkové podstatě nemovitá věc; navrhuje-li insolvenční správce provést oddlužení plněním splátkového kalendáře, připojí rovněž propočet předpokládaného uspokojení nezajištěných věřitelů a návrh distribučního schématu splátkového kalendáře pro jednotlivé nezajištěné věřitele a vyjádří se také k návrhu dlužníka podle § 398 odst. 4.

(3) Insolvenční soud přezkoumá zprávu o přezkumu a zprávu pro oddlužení a odstraní zpravidla po slyšení insolvenčního správce chyby a nejasnosti v nich obsažené.

(4) O zprávě o přezkumu a o zprávě pro oddlužení po jejich úpravě uvědomí insolvenční soud účastníky řízení tím, že tyto zprávy zveřejní vyhláškou. Současně je uvědomí o tom, že do 7 dnů od zveřejnění zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku mohou proti nim podat námitky; námitky nelze uplatnit vůči popěrnému úkonu.

(5) Stejnopis námitek podle odstavce 4 doručí insolvenční soud insolvenčnímu správci k doplnění přezkoumání přihlášených pohledávek či k opravě zprávy o přezkumu nebo k opravě zprávy pro oddlužení a určí mu k tomu lhůtu, která není delší než 10 dnů; odstavec 1 a 2 a § 410 odst. 2 platí obdobně. Neshledá-li insolvenční správce námitky důvodnými, sdělí to insolvenčnímu soudu ve stejné lhůtě.

(6) Insolvenční soud rozhodne o námitkách nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405; za účelem projednání námitek může insolvenční soud též nařídit jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, kteří podali námitky. Proti rozhodnutí o námitkách není odvolání přípustné.

(7) V případě změny v poměru uspokojení nezajištěných věřitelů vyvolané

a) rozhodnutími insolvenčního soudu podle § 185 a 186 nebo rozhodnutími o pravosti, výši nebo pořadí pohledávek včetně zohlednění náhrady nákladů řízení přiznaných úspěšnému věřiteli v incidenčním sporu ve smyslu ustanovení § 202 odst. 1 věty druhé,

b) zjištěním pohledávky podle § 198 odst. 1 věty poslední a podle § 201 odst. 1 nebo 2,

c) zpětvzetím přihlášky pohledávky podle § 184 a 187,

d) změnou v osobě věřitele podle § 18, nebo

e) výsledkem zvláštního přezkumného jednání

se postupuje obdobně podle odstavců 1 až 6; insolvenční správce je povinen tyto změny zohlednit neprodleně a do doby uplynutí lhůty k námitkám nebo do doby rozhodnutí o námitkách příslušné částky deponovat.

§ 399

~~(1) Není-li dále stanoveno jinak, platí o hlasovacím právu věřitelů při oddlužení obdobně § 49 až 53. K projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí dochází na schůzi věřitelů za tím účelem svolané nebo za podmínek stanovených tímto zákonem mimo schůzi věřitelů; obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře.~~

~~(2) Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání na schůzi věřitelů podle odstavce 1 do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Insolvenční správce se na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) může dát zastoupit na schůzi věřitelů podle odstavce 1 jinou osobou; to neplatí, jestliže insolvenční soud požaduje, aby se insolvenční správce takové schůze zúčastnil osobně. Dlužník je povinen zúčastnit se takové schůze osobně a zodpovědět dotazy přítomných věřitelů.~~

(1) Není-li dále stanoveno jinak, platí o hlasovacím právu věřitelů při oddlužení obdobně § 49 až 53. K projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí dochází na schůzi věřitelů svolané za tím účelem na návrh nadpoloviční většiny věřitelů, jejichž pohledávky počítané podle výše (§ 49 odst. 1) činí zároveň nadpoloviční většinu nezajištěných přihlášených pohledávek do 7 dnů od zveřejnění zprávy o přezkumu a zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku nebo za podmínek stanovených tímto zákonem mimo schůzi věřitelů; jinak rozhodne o způsobu oddlužení insolvenční soud. Obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře.

(2) Dlužníku a insolvenčnímu správci doručí insolvenční soud předvolání na schůzi věřitelů podle odstavce 1 do vlastních rukou s poučením o nezbytnosti jejich účasti. Insolvenční správce je povinen se schůze věřitelů podle odstavce 1 osobně zúčastnit. Dlužník je povinen zúčastnit se takové schůze osobně a zodpovědět dotazy přítomných věřitelů.

(3) Schůzi věřitelů k projednání způsobu oddlužení insolvenční soud nesvolá nebo již svolanou schůzi věřitelů zruší, jestliže všichni k tomu oprávnění věřitelé hlasovali o přijetí způsobu oddlužení mimo schůzi věřitelů a některý ze způsobů oddlužení získal většinu hlasů podle § 402 odst. 3; obdobně to platí pro hlasování věřitelů o tom, zda doporučují vyhovět žádosti dlužníka o stanovení jiné výše měsíčních splátek při oddlužení plněním splátkového kalendáře. Výsledky hlasování v takovém případě zveřejní vyhláškou.

§ 403

~~(1) Má-li insolvenční správce za to, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, upozorní na ně před~~

~~rozhodnutím schůze věřitelů o způsobu oddlužení a v případě uvedeném v § 399 odst. 3 do 3 dnů po zveřejnění výsledků hlasování v insolvenčním rejstříku.~~

~~(2) Věřitelé, kteří hlasovali o přijetí způsobu oddlužení, mohou namítat, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Tyto námitky mohou uplatnit nejpozději do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala o způsobu oddlužení, a v případě uvedeném v § 399 odst. 3 do 10 dnů po zveřejnění výsledků hlasování v insolvenčním rejstříku. K později vzneseným námitkám a k námitkám uplatněným věřiteli, kteří nehlasovali o přijetí způsobu oddlužení, se nepřihlíží. Platí, že věřitelé, kteří včas neuplatnili námitky podle věty první, souhlasí s oddlužením bez zřetele k tomu, zda dlužník má dluhy z podnikání.~~

~~(3) Včas podané námitky podle odstavce 2, uplatněné oprávněnými osobami, projedná insolvenční soud při jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, kteří podali námitky.~~

§ 403

(1) Má-li insolvenční správce za to, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení, upozorní na ně ve zprávě pro oddlužení; v případě svolání schůze věřitelů k projednání způsobu oddlužení a hlasování o jeho přijetí na ně upozorní nejpozději před rozhodnutím schůze věřitelů o způsobu oddlužení.

(2) Věřitelé, kteří hlasovali o přijetí způsobu oddlužení, mohou namítat, že zde jsou skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení. Tyto námitky mohou uplatnit nejpozději do skončení schůze věřitelů, která rozhodovala o způsobu oddlužení; v případě, že schůze věřitelů svolána nebude, do 7 dnů od zveřejnění zprávy pro oddlužení v insolvenčním rejstříku. K později vzneseným námitkám a k námitkám uplatněným věřiteli, kteří nehlasovali o přijetí způsobu oddlužení, se nepřihlíží. Platí, že věřitelé, kteří včas neuplatnili námitky podle věty první, souhlasí s oddlužením.

(3) O včas podaných námitkách podle odstavce 2 uplatněných oprávněnými osobami rozhodne insolvenční soud nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo § 405; za účelem jejich projednání může nařídit jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, kteří podali námitky. Proti tomuto rozhodnutí, které se zvlášť doručuje pouze osobám, které podaly námitky, není odvolání přípustné.

Rozhodnutí o schválení oddlužení

§ 404

O tom, zda oddlužení schvaluje, rozhodne insolvenční soud neprodleně po skončení jednání, při kterém byly projednány námitky věřitelů podle ~~§ 403 odst. 2~~ § 403 odst. 3, a v případě, že věřitelé takové námitky neuplatnili nebo soud jednání k jejich projednání nenařizoval, neprodleně po uplynutí lhůty k jejich podání. Je-li k rozhodnutí o způsobu oddlužení svolána schůze věřitelů, insolvenční soud nerozhodne dříve než po jejím skončení.

§ 405

(1) Insolvenční soud oddlužení neschválí, jestliže v průběhu insolvenčního řízení vyšly najevo skutečnosti, které by jinak odůvodňovaly odmítnutí nebo zamítnutí návrhu na povolení oddlužení.

(2) Jestliže insolvenční soud oddlužení neschválí, rozhodne současně o způsobu řešení dlužníkovy úpadku konkursem **pouze tehdy, jestliže**

a) návrh na povolení oddlužení nebyl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující,

b) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud nezjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, nebo

c) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem a insolvenční soud zjistí, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže dlužník na jednání s insolvenčním správcem podle § 410 odst. 2 požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(3) Nepostupuje-li insolvenční soud podle odstavce 2, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepsání a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5. Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání dlužník, insolvenční správce a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.

(4) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 3.

~~(3)~~ **(5) Rozhodnutí, jímž oddlužení neschválí, doručí insolvenční soud zvlášť dlužníkovi, insolvenčnímu správcovi a věřitelskému výboru. Odvolání proti tomuto rozhodnutí může podat pouze dlužník.**

§ 406

(1) Neshledá-li důvody k vydání rozhodnutí podle § 405, insolvenční soud oddlužení schválí. Schválením oddlužení jsou vázáni jak dlužník, tak věřitelé, včetně věřitelů, kteří

s oddlužením nesouhlasili nebo o něm nehlasovali.

(2) V rozhodnutí, jímž schvaluje oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, insolvenční soud

a) uvede informaci o tom, kdo je insolvenčním správcem,

b) označí majetek, který podle stavu ke dni vydání rozhodnutí náleží do majetkové podstaty, včetně majetku, který se stane součástí majetkové podstaty podle § 412 odst. 1 písm. b), **pokud jde o majetek, který dlužník neuvedl v seznamu majetku, ač tuto povinnost měl, a hodnoty získané z neúčinného právního jednání,**

c) označí nezajištěné věřitele, kteří souhlasili s tím, že hodnota plnění, které při oddlužení obdrží, bude nižší než 30 % jejich pohledávky, a uvede nejnižší hodnotu plnění, na které se tyto věřitelé s dlužníkem dohodli.

(3) V rozhodnutí, jímž schvaluje oddlužení plněním splátkového kalendáře, insolvenční soud

a) uloží dlužníku, aby po dobu 5 let platil nezajištěným věřitelům prostřednictvím insolvenčního správce vždy k určenému dni měsíce částku stanovenou podle § 398 z příjmů, které získá po schválení oddlužení, a to podle poměru jejich pohledávek určeného ~~v rozhodnutí~~ **ve zprávě pro oddlužení**. Současně stanoví termín úhrady první splátky, a to tak, aby byla uhrazena nejpozději do konce měsíce následujícího po měsíci, v němž nastanou účinky schválení oddlužení,

b) označí příjmy, ze kterých by dlužník podle stavu ke dni vydání rozhodnutí měl uhradit první splátku,

c) označí nezajištěné věřitele, kteří souhlasili s tím, že hodnota plnění, které při oddlužení obdrží, bude nižší než 30 % jejich pohledávky, a uvede nejnižší hodnotu plnění, na které se tyto věřitelé s dlužníkem dohodli,

d) přikáže plátcí mzdy dlužníka, nebo plátcí jiného příjmu dlužníka postižitelného výkonem rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného (dále jen „plátce mzdy dlužníka“), aby po doručení rozhodnutí o schválení oddlužení prováděl ze mzdy nebo jiného příjmu dlužníka stanovené srážky a nevyplácel sražené částky dlužníku.

(4) Rozhodnutí o schválení oddlužení doručí insolvenční soud zvlášť dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Odvolání proti tomuto rozhodnutí může podat pouze věřitel, který hlasoval proti přijetí schváleného způsobu oddlužení, ~~nebo věřitel, jehož námitkám uplatněným podle § 403 odst. 2 insolvenční soud nevyhověl~~. Proti rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře může podat odvolání také dlužník, jehož žádosti o stanovení jiné výše měsíčních splátek insolvenční soud nevyhověl, nebo věřitel, který nesouhlasí se stanovením jiné výše měsíčních splátek a který proti tomu hlasoval.

(5) Rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře doručí insolvenční soud do vlastních rukou také plátcí mzdy dlužníka. O právech a povinnostech plátce mzdy dlužníka po doručení rozhodnutí o schválení oddlužení platí přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu o plátcí mzdy při výkonu rozhodnutí srážkami ze mzdy povinného. Částky sražené z dlužnickovy mzdy zasílá plátce mzdy dlužníka insolvenčnímu správci, a to bez zřetele k tomu, že rozhodnutí o schválení oddlužení plněním splátkového

kalendáře dosud není v právní moci.

§ 410

(1) Není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek za trvání účinnosti oddlužení obdobně § 190 až 202. ~~Insolvenční správce se na své nebezpečí a na své náklady (§ 39 odst. 2) může dát zastoupit při přezkumném jednání jinou osobou; to neplatí, jestliže insolvenční soud požaduje, aby se insolvenční správce přezkumného jednání zúčastnil osobně.~~

(2) Přezkoumání přihlášených pohledávek provede insolvenční správce tak, že v seznamu přihlášených pohledávek podle § 189 odst. 1 u každé z pohledávek výslovně uvede, zda ji on sám, dlužník nebo věřitel popírá nebo nepopírá s tím, že ke stanovisku dlužníka bude připojen i podpis dlužníka; stanovisko dlužníka zjistí insolvenční správce při osobním jednání s dlužníkem, jehož datum a místo konání sdělí dlužníkovi nejmeně 7 dní předem. Věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena, o tom insolvenční správce písemně vyrozumí a poučí jej o dalším postupu. Poté insolvenční správce vypracuje zprávu o přezkumu; její součástí je záznam o jednání s dlužníkem podepsaný insolvenčním správcem a dlužníkem, seznam přihlášených pohledávek a doklad o písemném vyrozumění věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena.

(3) O zprávě o přezkumu rozhodne insolvenční soud bez jednání nejpozději v rozhodnutí podle § 404 nebo 405 tak, že

a) schválí předloženou zprávu o přezkumu, nejsou-li vůči ní podány žádné námitky podle § 398a odst. 4 nebo podané námitky nejsou důvodné,

b) nařídí doplnění nebo změnu zprávy o přezkumu, jestliže shledá, že některé z námitek podle § 398a odst. 4 proti ní jsou důvodné, avšak nemění její základní obsah, nebo

c) odmítne zprávu o přezkumu, shledá-li, že námitky podle § 398a odst. 4 proti ní vznesené důvodně zpochybňují zprávu jako celek; v tomto případě uloží insolvenčnímu správci, aby znovu provedl přezkoumání přihlášených pohledávek a předložil novou zprávu o přezkumu a novou zprávu pro oddlužení ve lhůtě, kterou určí.

(4) Rozhodnutí podle odstavce 3 nemusí obsahovat odůvodnění, jestliže proti zprávě o přezkumu nebyly podány námitky. Rozhodnutí podle odstavce 3 doručuje insolvenční soud zvlášť pouze insolvenčnímu správci, dlužníkovi a věřitelům, o jejichž námitkách bylo rozhodováno; odvolání proti tomuto rozhodnutí není přípustné.

~~(2)~~(5) Popření pohledávky nezajištěného věřitele dlužníkem má za trvání účinků schválení oddlužení tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku ~~při přezkumném jednání, které se konalo~~ před schválením oddlužení, nastávají účinky tohoto popření dnem, kdy nastaly účinky oddlužení; tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníkovi.

~~(3)~~ **(6)** Jde-li o vykonatelnou pohledávku přiznanou pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu, může dlužník jako důvod popření její pravosti nebo výše uplatnit jen skutečnosti, které jsou důvodem pro zastavení výkonu rozhodnutí nebo exekuce proto, že pohledávka zanikla nebo je promlčená.

§ 414

(1) Jestliže dlužník splní řádně a včas všechny povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, vydá insolvenční soud usnesení, jímž dlužníka osvobodí od placení pohledávek, zahrnutých do oddlužení, v rozsahu, v němž dosud nebyly uspokojeny. ~~Učiní tak jen na návrh dlužníka.~~

(2) Osvobození podle odstavce 1 se vztahuje také na věřitele, k jejichž pohledávkám se v insolvenčním řízení nepřihlíželo, a na věřitele, kteří své pohledávky do insolvenčního řízení nepřihlásili, ač tak měli učinit.

(3) Osvobození podle odstavců 1 a 2 se vztahuje i na ručitele a jiné osoby, které měly vůči dlužníku pro tyto pohledávky právo postihu.

(4) Při osvobození dlužníka podle odstavce 1 zůstává zajištěnému věřiteli, který po schválení oddlužení nepožádal o zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení tohoto majetku; pohledávek, které se v insolvenčním řízení neuspokojují (§ 170), se může takto domáhat jen za dobu od skončení insolvenčního řízení.

§ 415

Je-li hodnota plnění, které při splnění oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé, nižší než 30 % ~~jejich pohledávek~~, **jejich pohledávek nebo je-li hodnota plnění, které při splnění oddlužení obdrželi nezajištění věřitelé při postupu podle § 398 odst. 4, nižší než 50 %** nebo nedosahuje-li nejnižší hodnotu plnění, na které se tito věřitelé s dlužníkem dohodli, může insolvenční soud ~~po slyšení dlužníka a insolvenčního správce~~ přesto přiznat dlužníku osvobození od placení pohledávek zahrnutých do oddlužení v rozsahu, ve kterém dosud nebyly uspokojeny. Učiní tak jen na návrh dlužníka a za předpokladu, že dlužník prokáže, že požadované hodnoty plnění nebylo dosaženo v důsledku okolností, které nezavinil, a zároveň, že částka, kterou tito věřitelé na uspokojení svých pohledávek dosud obdrželi, není nižší než částka, které by se jim dostalo, kdyby dlužníkův úpadek byl řešen konkursem. Ustanovení § 414 odst. 2 a 3 platí obdobně.

§ 416

(1) Osvobození podle § 414 a 415 se nedotýká peněžitého trestu nebo jiné majetkové sankce, která byla dlužníku uložena v trestním řízení pro úmyslný trestný čin, a dále pohledávek na náhradu škody způsobené úmyslným porušením právní povinnosti.

(2) Rozhodnutí insolvenčního soudu **o přiznání osvobození podle § 414 nebo**

o návrhu dlužníka na přiznání osvobození podle ~~§ 414 a~~ § 415 se doručuje zvlášť dlužníku, insolvenčnímu správci a věřitelskému výboru. Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud takový návrh zamítl, se může odvolat pouze dlužník. Proti rozhodnutí, jímž insolvenční soud přizná dlužníku osvobození podle § 414 a 415, se může odvolat pouze věřitel, jehož pohledávka vůči dlužníku nebyla v insolvenčním řízení zcela uspokojena. Odvoláním však lze namítat pouze to, že nebyly splněny předpoklady pro přiznání osvobození dlužníku.

§ 418

(1) Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovu úpadku konkursem, jestliže

- a) dlužník neplní podstatné povinnosti podle schváleného způsobu oddlužení, nebo
- b) se ukáže, že podstatnou část splátkového kalendáře nebude možné splnit, nebo
- c) v důsledku zaviněného jednání vznikl dlužníku po schválení oddlužení peněžitý závazek po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti, anebo
- d) to navrhne dlužník.

(2) Má se za to, že dlužník zavinil vznik peněžitého závazku podle odstavce 1 písm. c), byl-li k jeho vymožení vůči dlužníku nařízen výkon rozhodnutí nebo exekuce.

(3) Insolvenční soud schválené oddlužení zruší a současně rozhodne o způsobu řešení dlužníkovu úpadku konkursem také tehdy, vyjdou-li po schválení oddlužení najevo okolnosti, na jejichž základě lze důvodně předpokládat, že oddlužením je sledován nepoctivý záměr.

(4) Insolvenční soud nerozhodne spolu se zrušením oddlužení o způsobu řešení dlužníkovu úpadku konkursem, zjistí-li, že majetek dlužníka, aniž se přihlíží k věcem, právům a jiným majetkovým hodnotám vyloučeným z majetkové podstaty, je pro uspokojení věřitelů zcela nepostačující, ledaže

- a) návrh na povolení oddlužení byl podán společně s insolvenčním návrhem,
- b) dlužník požádal, aby byl způsobem řešení jeho úpadku konkurs, a
- c) zaplatil zálohu na náklady insolvenčního řízení, stanovil-li mu soud povinnost k její úhradě podle § 108 odst. 2 a 3.

(5) Jestliže insolvenční soud nerozhodne o způsobu dlužníkovu úpadku konkursem podle odstavce 4, insolvenční řízení zastaví; současně rozhodne o odměně insolvenčního správce a jeho nákladech a zproští insolvenčního správce jeho funkce. Nebyla-li osobě podle § 390a odst. 1 písm. a) dosud vyplacena odměna za sepsání a podání návrhu na povolení oddlužení anebo také insolvenčního návrhu podle § 390a odst. 3, insolvenční soud současně uloží dlužníkovi povinnost ji uhradit, byla-li uplatněna podle § 390a odst. 5.

(6) Na základě upraveného seznamu pohledávek lze po zastavení insolvenčního řízení zahájeného na základě insolvenčního návrhu podaného věřitelem podat návrh na

výkon rozhodnutí nebo exekuci pro zjištěnou neuspokojenou pohledávku, kterou dlužník nepopřel; toto právo se promlčí za 10 let od zastavení řízení podle odstavce 5.

(4) (7) Rozhodnutí podle odstavce 1 a 3 může insolvenční soud vydat, jen dokud nevezme na vědomí splnění oddlužení. Učiní tak po jednání, ke kterému předvolá dlužníka, insolvenčního správce, věřitelský výbor a věřitele, který zrušení oddlužení navrhl. Rozhodnutí podle odstavce 1 písm. a) až c) může insolvenční soud vydat i bez návrhu.

(5) (8) Proti rozhodnutí podle odstavce 1 a 3 mohou podat odvolání pouze osoby uvedené ~~v odstavci 4~~ **v odstavci 7. Proti rozhodnutí o zastavení řízení mohou podat odvolání osoby uvedené v odstavci 7 a přihlášení věřitelé; právní mocí rozhodnutí se insolvenční řízení končí.**

ČÁST TŘETÍ

AKREDITACE PRO POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB V OBLASTI ODDLUŽENÍ

Hlava I

Akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení

§ 418a

O udělení akreditace pro poskytování služeb v oblasti oddlužení (dále jen „akreditace“) rozhoduje ministerstvo na žádost právnické osoby.

§ 418b

Podmínky pro udělení akreditace

Podmínkou pro udělení akreditace je

a) vlastnické nebo jiné užívací právo právnické osoby k prostorám, v nichž mají být poskytovány služby v oblasti oddlužení,

b) bezúhonnost právnické osoby, která poskytuje služby v oblasti oddlužení, jejích zakladatelů, členů, členů jejího statutárního orgánu, popřípadě i kontrolního a jemu obdobného orgánu, a těch zaměstnanců a jiných osob ve smluvním vztahu k právnické osobě, kteří se podílejí na poskytování služeb v oblasti oddlužení; za bezúhonnou osobu se považuje ten, kdo nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin nebo trestný čin spáchaný z nedbalosti v souvislosti s vykonáváním činností při poskytování služeb v oblasti oddlužení nebo činností s nimi srovnatelných, anebo ten, na něhož se hledí, jako by nebyl odsouzen,

c) skutečnost, že v posledních 5 letech nebyla právnické osobě uložena sankce zákazu činnosti spočívající v poskytování služeb v oblasti oddlužení nebo zrušena akreditace

pro neplnění nebo porušení povinností osoby, které byla udělena akreditace, zvláště závažným způsobem,

d) odborná způsobilost alespoň jedné fyzické osoby, která je ve smluvním vztahu k právnické osobě a která bude garantovat poskytované služby v oblasti oddlužení; za odborně způsobilou osobu k poskytování služeb v oblasti oddlužení se považuje osoba, která získala vysokoškolské vzdělání v rámci magisterského studijního programu oborů práva nebo ekonomie na vysoké škole v České republice nebo pokud tak stanoví mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, vzdělání získaném v oborech práva nebo ekonomie na vysoké škole v zahraničí, anebo pokud je toto vzdělání uznáno podle zvláštních právních předpisů; za toto vzdělání se považuje též vzdělání získané na právnické nebo ekonomické fakultě vysoké školy se sídlem na území České a Slovenské Federativní Republiky nebo jejích právních předchůdců,

e) uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu, která by mohla vzniknout v souvislosti s poskytováním služeb v oblasti oddlužení,

f) veřejná prospěšnost právnické osoby,

g) vykonání odborné zkoušky fyzickou osobou, která je ve smluvním vztahu k právnické osobě a která bude garantovat poskytované služby v oblasti oddlužení; obsah a další náležitosti zkoušky stanoví prováděcí právní předpis.

§ 418c

Žádost o akreditaci

(1) Žádost o akreditaci obsahuje také

a) adresu místa, kde budou poskytovány služby v oblasti oddlužení, a

b) evidenční číslo osvědčení o vykonání odborné zkoušky.

(2) K žádosti podle odstavce 1 se připojí

a) doklad o splnění podmínky bezúhonnosti, který není ke dni podání žádosti starší 3 měsíců,

b) úředně ověřené kopie zakladatelských dokumentů a dokladů o registraci podle jiných právních předpisů, popřípadě výpis z veřejného rejstříku nebo jiné evidence podle jiných právních předpisů,

c) doklady nebo jejich úředně ověřené kopie prokazující odbornou způsobilost fyzických osob,

d) doklad o vlastnickém nebo jiném užívacím právu k prostorám, v nichž budou poskytovány služby v oblasti oddlužení, z nichž vyplývá oprávnění žadatele tyto objekty nebo prostory užívat,

e) doklad prokazující splnění podmínky pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při poskytování služeb v oblasti oddlužení.

§ 418d

Rozhodnutí o udělení akreditace

(1) O udělení akreditace rozhoduje na základě žádosti ministerstvo. Platnost akreditace je omezena na dobu 5 let od nabytí právní moci rozhodnutí o udělení akreditace. Akreditace je nepřevoditelná.

(2) Rozhodnutí o udělení akreditace obsahuje také

a) identifikační číslo přidělené akreditované osobě,

b) adresu místa, kde budou poskytovány služby v oblasti oddlužení.

§ 418e

Změna a prodloužení akreditace

(1) Akreditovaná osoba je povinna písemně oznámit ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení akreditace a v žádosti o akreditaci a změny v dokladech přikládaných k žádosti o akreditaci a doložit tyto změny příslušnými doklady, a to nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy k nim došlo.

(2) Na základě oznámení rozhodne ministerstvo o změně akreditace.

(3) O prodloužení akreditace rozhoduje ministerstvo na základě žádosti o prodloužení akreditace, která byla podána před koncem doby platnosti akreditace. Jsou-li splněny podmínky pro udělení akreditace a žádost o její prodloužení je doložena podle § 418c, ministerstvo platnost akreditace prodlouží vždy o 5 let. Na osobu, která podala žádost o prodloužení akreditace před koncem doby platnosti akreditace, se hledí jako na akreditovanou až do vydání rozhodnutí o prodloužení akreditace.

§ 418f

Zrušení a zánik akreditace

(1) Ministerstvo zruší akreditaci akreditované osobě, která nesplňuje podmínky pro udělení akreditace.

(2) Ministerstvo může zrušit akreditaci akreditované osobě, která opakovaně spáchala správní delikt podle § 418j, pro který jí byla uložena sankce podle § 418j odst. 3; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru uložených sankcí a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.

(3) Akreditace zaniká posledním dnem měsíce následujícího po měsíci, v němž byla ministerstvu doručena žádost o zrušení akreditace. Ukončení činnosti nesmí mít za následek poškození práv osob, kterým jsou poskytovány služby v oblasti oddlužení. Je-li zjevné, že ukončení činnosti vážně poškodí práva osob podle věty druhé, může v odůvodněných případech ministerstvo nejpozději do 20 dnů od podání žádosti o zrušení akreditace rozhodnout o pozastavení účinků této žádosti, a to nejdéle o 1 měsíc ode, kdy byla podána, a nejvýše jednou.

(4) Akreditace zaniká dnem zániku právnické osoby.

§ 418g

Povinnosti akreditované osoby

Akreditovaná osoba postupuje při poskytování služeb v oblasti oddlužení svědomitě a s odbornou péčí.

§ 418h

Seznam akreditovaných osob

Ministerstvo vede seznam akreditovaných osob, který je uveřejněný způsobem umožňujícím dálkový přístup.

Hlava II

Dohled

§ 418i

Dohled ministerstva

Ministerstvo vykonává dohled nad poskytováním služeb v oblasti oddlužení z hlediska souladu s tímto zákonem. Pro potřeby dohledu ministerstvo provede kontrolu akreditované osoby.

§ 418j

Správní delikty právnických osob

(1) Akreditovaná osoba se dopustí správního deliktu tím, že

a) poruší povinnost podle § 418g tím, že dlužníka neupozorní, že jeho poměry neodůvodňují podání návrhu na povolení oddlužení nebo také insolvenčního návrhu, nebo tím, že při sepisu takového návrhu zcela zjevně nezohlední poměry dlužníka, nebo tím, že opakovaně sepíše a za dlužníka podá návrh na povolení oddlužení nebo také insolvenční návrh s vadami, pro které je takový návrh odmítnut nebo zamítnut, nebo tím, že způsobí pozdním sepsáním a podáním takového návrhu, které zavinila, dlužníkovi škodu,

b) požaduje za poskytnutí služby v oblasti oddlužení odměnu nebo jiné plnění v rozporu s tímto zákonem, nebo

c) v rozporu s § 418e odst. 1 neoznámí ministerstvu všechny změny týkající se údajů obsažených v rozhodnutí o udělení akreditace nebo v žádosti o akreditaci anebo v dokladech přikládaných k žádosti o akreditaci nebo tyto změny nedoloží příslušnými doklady.

(2) Právnícká osoba se dopustí správního deliktu tím, že poskytuje služby v oblasti oddlužení bez akreditace.

(3) Za správní delikt

a) podle odstavce 1 písm. a) lze uložit pokutu do 200 000 Kč nebo také sankci zákazu činnosti poskytování služeb v oblasti oddlužení až na 5 let,

b) podle odstavce 1 písm. b) lze uložit napomenutí nebo pokutu do 100 000 Kč,

c) podle odstavce 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§418k

Přestupky

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poskytuje jinému služby v oblasti oddlužení; to neplatí, vykonává-li tuto činnost osoba podle § 390a odst. 1 písm. a) nebo osoba podle § 390 odst. 2 písm. b).

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

§418l

Společná ustanovení

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení druhu sankce za správní delikt a její výměry se přihlédne k povaze a závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán, jednání právnické osoby po spáchání správního

deliktu, zejména k případné účinné snaze nahradit způsobenou škodu nebo odstranit jiné škodlivé následky.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt a fyzické osoby za přestupek zaniká, jestliže o něm ministerstvo ne zahájilo řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty a přestupky podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo.

(5) Pokuty vybírá a vymáhá ministerstvo podle daňového řádu.

ČÁST TŘETÍ ČTVRTÁ

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 431

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo stanoví vyhláškou

~~a) náležitosti záznamu podle § 85, výzvy k podávání přihlášek pohledávek, soupisu, vyrozumění o soupisu, vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jí postavené na roveň, seznamu přihlášených pohledávek, formuláře přihlášek pohledávek, manipulace s přihláškami pohledávek, pravidla pro jejich úschovu a nahlížení do nich, náležitosti hlasovacích lístků, náležitosti reorganizačního plánu, náležitosti zprávy o reorganizačním plánu, formuláře návrhu na povolení oddlužení a náležitosti formuláře popření pohledávky přihlášeným věřitelem,~~

a) náležitosti záznamu podle § 85, výzvy k podávání přihlášek pohledávek, formuláře soupisu, vyrozumění o soupisu, vyrozumění o uplatnění pohledávky za majetkovou podstatou nebo pohledávky jí postavené na roveň, formuláře seznamu přihlášených pohledávek, formuláře přihlášek pohledávek, manipulace s přihláškami pohledávek, pravidla pro jejich úschovu a nahlížení do nich, náležitosti hlasovacích lístků, náležitosti reorganizačního plánu, náležitosti zprávy o reorganizačním plánu, formuláře návrhu na povolení oddlužení, záznamu o jednání insolvenčního správce s dlužníkem v oddlužení, zprávy o přezkumu, zprávy pro oddlužení, zprávy o neplnění oddlužení, zprávy o splnění oddlužení, náležitosti formuláře popření pohledávky přihlášeným věřitelem, formuláře konečné zprávy a formuláře zprávy o plnění reorganizačního plánu,

b) způsob určení odměny a některých hotových výdajů insolvenčního správce, jejich nejvyšší přípustnou výši a podmínky a rozsah hrazení odměny a hotových výdajů státem,

c) způsob určení nutných výdajů a odměny členů a náhradníků věřitelského výboru a jejich nejvyšší přípustnou výši,

d) jednací řád pro insolvenční řízení,

e) formuláře elektronických podání, jejichž podobu ministerstvo zároveň uveřejní způsobem umožňující dálkový přístup; tato služba nesmí být zpoplatněna,

f) obsah a další náležitosti odborné zkoušky podle § 418b písm. g).

Čl. II

Přechodné ustanovení

1. Zákon č. 182/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, platí i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v insolvenčním řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

2. Právnícké osoby, které jsou veřejně prospěšné, mohou poskytovat služby v oblasti oddlužení podle hlavy šesté po dobu 12 měsíců od nabytí účinnosti toho zákona bez akreditace.

Platné znění zákona o živnostenském podnikání (živnostenský zákon)

Čl. III

§ 8

Překážky provozování živnosti

(1) Živnost nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, ode dne

a) prodeje závodu jedinou smlouvou v rámci zpeněžení majetkové podstaty v době běhu lhůty podle zvláštního právního předpisu²⁶⁾,

b) nabytí právní moci rozhodnutí, kterým soud ukončil provozování závodu nebo ode dne určeného v tomto rozhodnutí jako den ukončení provozování závodu.

(2) ~~Živnost nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení. Živnost nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zamítnutí insolvenčního návrhu proto, že majetek dlužníka nebude postačovat k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo od právní moci rozhodnutí o zastavení insolvenčního řízení z důvodu, že pro uspokojení věřitelů je majetek dlužníka zcela nepostačující.~~ Živnost dále nemůže provozovat fyzická nebo právnická osoba, a to po dobu 3 let od právní moci rozhodnutí o zrušení konkursu proto, že majetek dlužníka je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů. Byl-li konkurs zrušen z jiného důvodu, překážka provozování živnosti uvedená v odstavci 1 odpadá právní mocí rozhodnutí o zrušení konkursu. Živnostenský úřad může prominout překážku uvedenou ve větě první nebo druhé, jestliže dlužník prokáže, že u něho jsou splněny předpoklady pro řádné plnění povinností při podnikání a pro řádné plnění finančních závazků.

(3) Jestliže soud v insolvenčním řízení nařídil předběžné opatření, jímž fyzickou nebo právnickou osobu, jejíž úpadek nebo hrozící úpadek se v tomto řízení řeší, omezil v nakládání s majetkovou podstatou, může taková osoba učinit úkony související se vznikem, změnou nebo zrušením živnostenského oprávnění jen s písemným souhlasem předběžného insolvenčního správce.

(4) V průběhu insolvenčního řízení může fyzická nebo právnická osoba, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs, činit úkony související se vznikem, změnou nebo zrušením živnostenského oprávnění jen s písemným souhlasem insolvenčního správce.

(5) Fyzická nebo právnická osoba, které byl soudem nebo správním orgánem uložen trest nebo sankce zákazu činnosti týkající se provozování živnosti v oboru nebo příbuzném oboru (§ 7 odst. 4), nemůže po dobu trvání tohoto zákazu tuto živnost provozovat. Jedná-li se o živnost volnou, nemůže tato osoba provozovat činnost v rámci živnosti volné, na kterou se vztahuje trest nebo sankce zákazu činnosti, a to po dobu trvání tohoto zákazu; provozování ostatních činností v rámci živnosti volné zůstává nedotčeno. Neexistence překážky provozování živnosti u právnické osoby se prokazuje výpisem z evidence Rejstříku trestů, u zahraničních právnických osob též doklady podle § 46 odst. 2 písm. a) nebo b) ze státu sídla. Živnostenský úřad je oprávněn vyžádat si výpis z evidence Rejstříku trestů podle zvláštního

právního předpisu^{25b}). Žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(6) Živnost nemůže provozovat

a) fyzická nebo právnická osoba, které bylo zrušeno živnostenské oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3,

b) fyzická nebo právnická osoba, která byla členem statutárního orgánu právnické osoby v době, kdy nastaly nebo trvaly skutečnosti, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3 této právnické osobě; to neplatí v případě, že fyzická nebo právnická osoba, která byla členem statutárního orgánu, prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránila,

c) právnická osoba, členem jejíhož statutárního orgánu je fyzická nebo právnická osoba, které bylo zrušeno živnostenské oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3,

d) právnická osoba, členem jejíhož statutárního orgánu je fyzická nebo právnická osoba, která byla členem statutárního orgánu právnické osoby v době, kdy nastaly nebo trvaly skutečnosti, které vedly ke zrušení živnostenského oprávnění podle § 58 odst. 2 nebo 3 této právnické osobě; to neplatí v případě, že právnická osoba prokáže, že tento člen vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti, které vedlo ke zrušení živnostenského oprávnění, zabránil.

(7) Osoba uvedená v odstavci 6 písm. a) a b) může ohlásit ohlašovací živnost nebo požádat o udělení koncese v oboru nebo příbuzném oboru nejdříve po uplynutí 3 let od právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění; to neplatí, jedná-li se o zrušení živnostenského oprávnění podle § 58 odst. 3 věty poslední, nebo stanoví-li tak zvláštní právní předpis. Žádost o udělení koncese v jiném oboru může podnikatel podat nejdříve po uplynutí 1 roku od právní moci rozhodnutí o zrušení živnostenského oprávnění.

Platné znění zákona o státním zastupitelství

Čl. IV

§ 12i

Zpracování osobních údajů státním zastupitelstvím

(1) Státní zastupitelství je oprávněno v rámci své působnosti stanovené zákonem zpracovávat osobní údaje včetně údajů citlivých (dále jen „osobní údaje“)³⁾. ~~Pro potřeby orgánů činných v trestním řízení a Probační a mediační služby je oprávněno vést Nejvyšší státní zastupitelství vede~~ centrální evidenci stíhaných osob, která obsahuje osobní údaje vztahující se k osobám, proti kterým se trestní řízení vede, k poškozeným, popřípadě k dalším osobám na trestním řízení zúčastněným a dále údaje k trestným činům, které byly nebo měly být spáchány, a údaje s tím bezprostředně související. ~~Informace z centrální evidence stíhaných osob lze použít pouze pro účely trestního řízení. Centrální evidence stíhaných osob není veřejně přístupná. Přístup do centrální evidence stíhaných osob mají pouze státní zastupitelství pro potřeby výkonu své působnosti, orgány činné v trestním řízení a Probační a mediační služba pro účely trestního řízení.~~ Pro účely plnění úkolů v Eurojustu má přístup do centrální evidence stíhaných osob také národní člen Eurojustu. Pro účely plnění úkolů podle zákona o mezinárodní justiční spolupráci ve věcech trestních lze údaje z centrální evidence stíhaných osob v nezbytném rozsahu poskytnout na vyžádání též Ministerstvu spravedlnosti.

(2) Při zpracování osobních údajů podle odstavce 1 státní zastupitelství postupuje podle zvláštního právního předpisu⁴⁾ s výjimkou, kdy

- a) státní zastupitelství je oprávněno při této činnosti sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům,
- b) k předání nebo předávání osobních údajů do jiných států v rámci spolupráce v trestních věcech uskutečňované na základě vyhlášené mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, není nutný předchozí souhlas Úřadu pro ochranu osobních údajů.

**Platné znění zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců, soudních exekutorů
a insolvenčních správců**

Čl. V

**Zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a, soudních exekutorů
a insolvenčních správců**

ČÁST PRVNÍ

**SOUD PRO ŘÍZENÍ VE VĚCECH SOUDCŮ A STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A ŘÍZENÍ
VE VĚCECH SOUDCŮ, STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A, SOUDNÍCH EXEKUTORŮ
A INSOLVENČNÍCH SPRÁVCŮ**

HLAVA I

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět zákona

Tento zákon upravuje příslušnost soudu pro řízení ve věcech soudců, státních zástupců a, soudních exekutorů **a insolvenčních správců** (dále jen „kárný soud“), složení senátů kárného soudu, postup kárného soudu a účastníků v řízení o kárné odpovědnosti soudců, předsedů soudu, místopředsedů soudu, předsedů kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, státních zástupců a soudních exekutorů a v řízení o způsobilosti soudce a státního zástupce vykonávat svou funkci.

§ 2

Předmět řízení

V řízení podle tohoto zákona se posuzuje

a) kárná odpovědnost soudce, předsedy soudu, místopředsedy soudu nebo předsedy kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, kárná odpovědnost státního zástupce a, kárná odpovědnost soudního exekutora za kárné provinění¹⁾, případně kárný delikt nebo závažný kárný delikt⁹⁾ **a kárná odpovědnost insolvenčního správce za kárný delikt** (dále jen „kárné provinění“)

b) způsobilost soudce a způsobilost státního zástupce vykonávat svou funkci²⁾.

§ 4c

(1) Jde-li o řízení ve věcech insolvenčních správců, kárný soud jedná a rozhoduje v senátech složených z předsedy senátu, jeho zástupce a 3 přísedících. Předseda senátu je soudcem Nejvyššího správního soudu a jeho zástupce je soudcem Nejvyššího soudu. Dva z přísedících jsou soudci krajského soudu, jeden je osoba navržená Veřejným ochráncem práv podle odstavce 4 věty třetí.

(2) Předseda kárného soudu vede seznam soudců Nejvyššího správního soudu a seznam soudců Nejvyššího soudu pro řízení ve věcech insolvenčních správců. Do seznamu soudců Nejvyššího správního soudu zařadí předseda kárného soudu soudce po vyjádření soudcovské rady tohoto soudu. Do seznamu soudců Nejvyššího soudu zařadí předseda kárného soudu soudce navrženého předsedou Nejvyššího soudu. Předseda Nejvyššího soudu navrhne soudce do seznamu na výzvu předsedy kárného soudu po vyjádření soudcovské rady Nejvyššího soudu.

(3) Předseda kárného soudu určí losem předsedu senátu pro řízení ve věcech insolvenčních správců a jeho náhradníka ze seznamu soudců Nejvyššího správního soudu a zástupce předsedy senátu a jeho náhradníka ze seznamu soudců Nejvyššího soudu.

(4) Předseda kárného soudu vede seznamy přísedících pro řízení ve věcech insolvenčních správců. Do seznamu přísedících ze soudců krajského soudu zařadí předseda kárného soudu 10 soudců navržených na výzvu předsedy kárného soudu ministrem spravedlnosti. Na výzvu předsedy kárného soudu a ve lhůtě určené předsedou kárného soudu, která nesmí být kratší než 30 dnů, může Veřejný ochránce práv navrhnout k zápisu do seznamu přísedících pro řízení ve věcech insolvenčních správců 5 přísedících; pro tyto přísedící platí § 4 odst. 4 věty třetí a čtvrtá přiměřeně. Osoby navržené Veřejným ochráncem práv zařadí předseda kárného soudu do seznamu ostatních přísedících.

(5) Předseda kárného soudu určí losem ze seznamů podle odstavce 4 přísedící kárného senátu, 4 náhradníky z řad soudců a 2 náhradníky z řad přísedících navržených Veřejným ochráncem práv. Předseda kárného soudu losuje postupně tak, aby členem kárného senátu byla vždy jedna osoba navržená Veřejným ochráncem práv.

(6) Funkční období senátu pro řízení ve věcech insolvenčních správců je pětileté.

(7) Senát kárného soudu ve věcech insolvenčních správců rozhoduje většinou hlasů všech členů.

§ 5

(1) Do seznamu soudců Nejvyššího správního soudu, do seznamu soudců Nejvyššího soudu a do seznamu soudců vrchních, krajských a okresních soudů může být navržen pouze soudce, který vykonává funkci soudce po dobu nejméně 3 let a je bezúhonný. Funkce soudce kárného soudu je neslučitelná s funkcí předsedy a místopředsedy soudu.

~~(2) Přísedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudců, přísedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech státních zástupců, nejde-li o státního zástupce, a přísedící~~

~~senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, nejde-li o soudního exekutora, může být jen státní občan České republiky, který~~ **Přisedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudců, přisedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech státních zástupců, nejde-li o státního zástupce, přisedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, nejde-li o soudního exekutora, a přisedící senátu kárného soudu pro řízení ve věcech insolvenčních správců, nejde-li o insolvenčního správce, může být jen státní občan České republiky, který**

- a) v době složení slibu dosáhl věku nejméně 30 let,
- b) ~~má způsobilost k právním úkonům~~ **je plně svéprávný,**
- c) má ukončené vzdělání v magisterském studijním programu v oboru práva,
- d) je bezúhonný,
- e) má zkušenosti a morální vlastnosti dávající záruku, že bude svou funkci řádně zastávat,
- f) splňuje další předpoklady podle zvláštního právního předpisu⁴⁾.

(3) Na práva a povinnosti přisedícího senátu kárného soudu se přiměřeně použijí ustanovení o právech a povinnostech přisedících podle zvláštního právního předpisu^{4a)}.

(4) Výkon funkce přisedícího senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudců, přisedícího senátu kárného soudu ve věcech státních zástupců, ~~nejde-li o státního zástupce, a přisedícího senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, nejde-li o soudního exekutora, zástupce, přisedícího senátu kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, nejde-li o soudního exekutora, a přisedícího senátu kárného soudu pro řízení ve věcech insolvenčních správců, nejde-li o insolvenčního správce,~~ je překážkou v práci z důvodu jiného úkonu v obecném zájmu^{4b)} a přisedícímu náleží za každý den jednání po dobu řízení u soudu, jehož je přisedícím, odměna za výkon funkce a náhrada výdajů spojených s touto funkcí. Přisedícímu senátu kárného soudu podle věty první náleží za každý den, v němž se zúčastnil jednání senátu kárného soudu, jehož je přisedícím, odměna ve výši jedné jednadvacetiny platu soudce Nejvyššího správního soudu. Přisedící senátu kárného soudu podle věty první má nárok na náhradu hotových výdajů účelně vynaložených v souvislosti s výkonem této funkce. Odměnu a náhradu hotových výdajů vyplácí přisedícímu kárný soud.

(5) Přisedící senátu kárného soudu po vylosování podle § 4, 4a ~~nebo 4b, 4b nebo 4c~~ skládá do rukou předsedy kárného soudu tento slib: „Slibuji na svou čest a svědomí, že se budu řídit právním řádem České republiky, že jej budu vykládat podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že v souladu s ním budu rozhodovat nezávisle, nestranně a spravedlivě.“ Odmítnutí složení slibu nebo jeho složení s výhradou má za následek, že se na přisedícího hledí, jako by nebyl vylosován.

(6) Do seznamu přisedících kárného soudu pro řízení ve věcech státních zástupců, je-li jím státní zástupce, může být navržen pouze státní zástupce, který vykonává funkci státního zástupce po dobu nejméně 3 let a je bezúhonný. Funkce přisedícího kárného soudu je neslučitelná s funkcí vedoucího státního zástupce a náměstka vedoucího státního zástupce. Výkon funkce přisedícího ve věcech státních zástupců, je-li přisedícím státní zástupce, se považuje za výkon funkce státního zástupce. Do seznamu přisedících kárného soudu pro řízení ve věcech soudních exekutorů, je-li jím soudní exekutor, může být navržen pouze

soudní exekutor, který vykonává exekutorský úřad po dobu nejméně 3 let a je bezúhonný. Funkce přisedícího kárného soudu je neslučitelná s funkcí člena Prezidia, předsedy kontrolní komise a předsedy revizní komise Exekutorské komory České republiky.

(7) Za bezúhonného podle odstavců 1, 2 a 6 není považován ten, komu bylo pravomocným rozhodnutím uloženo kárné opatření, pokud nebylo zhlazeno, nebo kdo byl pravomocně odsouzen za trestný čin, nehledí-li se na něj, jako by nebyl odsouzen.

(8) Předsedové senátů, jejich zástupci, soudci, náhradníci soudců, přisedící a náhradníci přisedících jsou určováni na dobu 5 let, nezanikne-li jejich funkce dříve z důvodů uvedených v § 6.

HLAVA III

ŘÍZENÍ O KÁRNÉ ODPOVĚDNOSTI SOUDCŮ, STÁTNÍCH ZÁSTUPCŮ A, SOUDNÍCH EXEKUTORŮ A INSOLVENČNÍCH SPRÁVCŮ

§ 12

(1) Návrh na zahájení řízení doručí předseda senátu kárně obviněnému do vlastních rukou, a jde-li o soudce, poučí jej o právu zvolit si obhájce z řad soudců nebo advokátů; jde-li o státního zástupce, poučí ho o právu zvolit si obhájce z řad státních zástupců nebo advokátů, jde-li o soudního exekutora, poučí ho o právu zvolit si obhájce z řad soudních exekutorů nebo advokátů, **jde-li o insolvenčního správce, poučí ho o právu zvolit si obhájce z řad advokátů.** Současně poučí kárně obviněného o jeho právech podle tohoto zákona a přiměřeně i jako obviněného podle trestního řádu; zejména ho poučí o právu uplatnit důvod podjatosti členů senátu, vyjádřit se ke skutečnostem, které jsou mu kladeny za vinu a k důkazům o nich, o právu uvádět skutečnosti sloužící v jeho prospěch a navrhnout o nich důkazy, jakož i o jeho právu nevypovídat.

(2) Návrh na zahájení kárného řízení předseda senátu zašle též ministru spravedlnosti, pokud návrh na zahájení řízení nepodal.

(3) Předseda senátu vyrozumí o zahájení kárného řízení ministra spravedlnosti a předsedu soudu nebo vedoucího státního zástupce státního zastupitelství, k němuž je soudce, předseda soudu, místopředseda soudu, předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státní zástupce přidělen k výkonu funkce, a jde-li o státního zástupce, vyrozumí též nejvyššího státního zástupce, pokud nepodali návrh na zahájení řízení. Jde-li o soudního exekutora, vyrozumí předseda senátu o zahájení kárného řízení ministra spravedlnosti, pokud nepodal návrh na zahájení řízení, a Exekutorskou komoru České republiky, pokud její orgán nepodal návrh na zahájení řízení.

§ 14

Senát bez ústního jednání řízení zastaví,

a) byl-li návrh na zahájení řízení podán opožděně nebo byl-li vzat zpět,

b) zanikla-li soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státnímu zástupci jeho funkce nebo, jde-li o soudce, předsedu soudu, místopředsedu soudu nebo předsedu kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, bylo-li vzdání se funkce doručeno prezidentu republiky, ministru spravedlnosti nebo předsedovi Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu; jde-li o státního zástupce též tehdy, bylo-li vzdání se funkce státního zástupce doručeno ministru spravedlnosti; ~~nebo jde-li o soudního exekutora, zanikl-li mu výkon exekutorského úřadu~~ **jde-li o soudního exekutora, zanikl-li mu výkon exekutorského úřadu; nebo, jde-li o insolvenčního správce, zaniklo-li mu právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce,**

c) zanikla-li odpovědnost soudce, státního zástupce ~~nebo soudního exekutora za kárné provinění,~~ **soudního exekutora nebo insolvenčního správce za kárné provinění.**

§ 22

(1) Ve lhůtě 3 let od právní moci rozhodnutí senátu podle § 19 odst. 1 může soudce, předseda soudu, místopředseda soudu, předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, státní zástupce ~~nebo soudní exekutor podat návrh na obnovu kárného řízení,~~ **soudní exekutor nebo insolvenční správce podat návrh na obnovu kárného řízení.**

(2) Jiný opravný prostředek proti pravomocnému rozhodnutí v kárném řízení není přípustný.

§ 23

(1) Pravomocné rozhodnutí vydané v kárném řízení se založí do osobního spisu soudce, předsedy soudu, místopředsedy soudu, předsedy kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státního zástupce, jehož se týká. Na rozhodnutí se nevztahuje povinnost vydat tuto písemnost soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státnímu zástupci při zániku jeho pracovního vztahu nebo skončení pracovního poměru.⁸⁾

(2) Opatření potřebná k výkonu uloženého kárného opatření provede, jde-li o soudce, předsedu soudu, místopředsedu soudu, předsedu kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, příslušný orgán státní správy soudu, k němuž je soudce předseda soudu, místopředseda soudu, předseda kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu přidělen k výkonu funkce soudce; jde-li o státního zástupce, provede opatření potřebná k výkonu uloženého kárného opatření příslušný orgán státní správy státního zastupitelství, k němuž je státní zástupce přidělen k výkonu funkce státního zástupce; jde-li o soudního exekutora **nebo insolvenčního správce,** potřebná opatření provede Ministerstvo spravedlnosti.

Platné znění zákona o insolvenčních správcích

Čl. VI

§ 5a

Sídlo a provozovna insolvenčního správce

(1) Sídlem insolvenčního správce je místo, ve kterém skutečně a převážně vykonává činnost.

(2) Je-li insolvenční správce

- a) advokátem, запиše se do seznamu jeho sídlo zapsané v seznamu advokátů,
- b) daňovým poradcem, запиše se do seznamu jeho sídlo zapsané v seznamu daňových poradců,
- c) auditorem, запиše se do seznamu jeho sídlo zapsané v seznamu auditorů,
- d) notářem, запиše se do seznamu sídlo notářského úřadu, do kterého byl jmenován.

(3) Je-li insolvenční správce veřejnou obchodní společností nebo zahraniční společností, запиše se do seznamu její sídlo, popřípadě umístění organizační složky zapsané v obchodním rejstříku.

~~(4) Provozovnou insolvenčního správce je místo, ve kterém ve vymezených dnech a hodinách (dále jen „úředních hodinách“) insolvenční správce skutečně vykonává činnost.~~
Provozovnou insolvenčního správce je místo, ve kterém ve vymezených dnech a hodinách (dále jen „úředních hodinách“) insolvenční správce nebo ohlášený společník insolvenčního správce, je-li insolvenčním správcem veřejná obchodní společnost, vykonává činnost. Provozovna se nesmí nacházet na místě nezpůsobilém pro výkon činností stanovených insolvenčním zákonem.

(5) Činnost insolvenčního správce může být vykonávána ve více provozovnách, pokud k nim insolvenční správce má vlastnické nebo užívací právo. ~~V obvodu jednoho okresního soudu však může mít pouze jednu provozovnu. V obvodu jednoho krajského soudu může mít insolvenční správce více provozoven. Má-li insolvenční správce v obvodu jednoho krajského soudu více provozoven, запиše se do příslušné části seznamu vedené podle obvodů krajských soudů pouze ta provozovna, u které připojil prohlášení o odborném zaměření na řešení úpadku dlužníka konkursem jako první v pořadí.~~

(6) Jde-li o fyzickou osobu, veřejnou obchodní společnost a zahraniční společnost, které vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce podle § 3 odst. 2, запиše se do zvláštního seznamu pouze sídlo insolvenčního správce.

(7) Sídlo a provozovna musí být označena jménem, popřípadě jmény, příjmením a identifikačním číslem insolvenčního správce, který je fyzickou osobou, a obchodní firmou a identifikačním číslem s uvedením jména, popřípadě jmen a příjmení ohlášeného společníka insolvenčního správce, který je veřejnou obchodní společností.

(8) Ministerstvo stanoví vyhláškou podrobnosti o úředních hodinách provozovny, o označování sídla a provozovny a o činnostech, které je insolvenční správce povinen zajišťovat v provozovně.

§ 7

Bezúhonnost

(1) Podmínku bezúhonnosti podle § 6 odst. 1 písm. d) nesplňuje fyzická osoba,

a) která byla pravomocně odsouzena za trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem funkce insolvenčního správce nebo která byla pravomocně odsouzena za jiný trestný čin, pokud tato trestná činnost ohrožuje důvěru v řádný výkon funkce insolvenčního správce, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena,

b) které insolvenční soud v posledních 5 letech před podáním návrhu zamítl žádost o prominutí zbytku jejích dluhů,

c) o jejímž úpadku bylo v insolvenčním řízení pravomocně rozhodnuto,

d) která byla v posledních 5 letech statutárním orgánem nebo členem statutárního orgánu právnické osoby, o jejímž úpadku bylo v insolvenčním řízení pravomocně rozhodnuto,

e) pro kterou dosud trvá překážka výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby, která je podnikatelem,

f) které bylo v posledních 5 letech před podáním návrhu zrušeno povolení nebo zvláštní povolení postupem podle § 13 odst. 2 nebo **podle § 36b anebo** které zaniklo právo na základě rozhodnutí podle § 34, nebo

g) která byla v posledních 5 letech ohlášeným společníkem veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti, jestliže bylo této společnosti zrušeno povolení nebo zvláštní povolení postupem podle § 13 odst. 2 nebo **podle § 36b anebo** jí zaniklo právo na základě rozhodnutí podle § 34.

(2) Podmínku bezúhonnosti podle § 8 odst. 1 písm. d) nesplňuje veřejná obchodní společnost nebo zahraniční společnost,

a) která byla pravomocně odsouzena za trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem funkce insolvenčního správce nebo která byla pravomocně odsouzena za jiný úmyslný trestný čin, pokud tato trestná činnost ohrožuje důvěru v řádný výkon funkce insolvenčního správce, pokud se na ni nehledí, jako by nebyla odsouzena, nebo

b) které bylo v posledních 5 letech před podáním návrhu zrušeno povolení nebo zvláštní povolení postupem podle § 13 odst. 2 nebo **podle § 36b anebo** které zaniklo právo na základě rozhodnutí podle § 34.

Zrušení povolení nebo zvláštního povolení

(1) Ministerstvo zruší

- a) povolení insolvenčnímu správci, který nesplňuje některou z podmínek podle § 6 odst. 1 nebo podle § 8 odst. 1, nebo
- b) zvláštní povolení insolvenčnímu správci, který nesplňuje některou z podmínek podle § 6 odst. 2 nebo podle § 8 odst. 2.

~~(2) Ministerstvo může zrušit povolení nebo zvláštní povolení insolvenčnímu správci, kterému byla~~

~~a) ministerstvem opakovaně udělena sankce podle § 36b; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, počtu a charakteru sankcí udělených ministerstvem a době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností, nebo~~

~~b) insolvenčním soudem opakovaně udělena sankce podle insolvenčního zákona; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, počtu a charakteru sankcí udělených insolvenčním soudem a době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.~~
Ministerstvo může zrušit povolení nebo zvláštní povolení insolvenčnímu správci, kterému byla insolvenčním soudem opakovaně udělena sankce podle insolvenčního zákona; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených insolvenčním soudem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.

(3) Ministerstvo může zrušit povolení nebo zvláštní povolení insolvenčnímu správci, kterému byla ministerstvem opakovaně udělena sankce podle § 36e, podle insolvenčního zákona nebo podle kontrolního řádu; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených ministerstvem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.

Členění a obsah seznamu

~~(1) Seznam se člení na část obecnou a část zvláštní. Součástí seznamu je i seznam hostujících insolvenčních správce.~~

~~(2) Do obecné části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce.~~

~~(3) Obecná část seznamu se vede~~

~~a) podle obvodů okresních soudů pro insolvenční správce odborně zaměřené na řešení úpadku dlužníka oddlužením a~~

~~b) podle obvodů krajských soudů na seznamy insolvenčních správců odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka konkursem.~~

~~(4) Do zvláštní části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.~~

~~(5) Zvláštní část seznamu se vede pro celé území České republiky.~~

~~(6) Pro účely zápisu osoby insolvenčního správce, která je veřejnou obchodní společností, do seznamu podle odstavce 3 odpovídá počet zápisů~~

~~a) počtu ohlášených společníků odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka oddlužením,~~

~~b) počtu ohlášených společníků odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka konkursem.~~

~~(7) Pro účely zápisu osoby insolvenčního správce, která je veřejnou obchodní společností, do seznamu podle odstavce 4 odpovídá počet zápisů počtu ohlášených společníků, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.~~

~~(8) Vznikne-li právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2 v jeden den více osobám, zapisují se tyto osoby v příslušných částech seznamu v abecedním pořadí.~~

~~(9) Do seznamu hostujících insolvenčních správců se zapisují osoby, které mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce, a dále hostující insolvenční správci, kteří mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.~~

§ 17

Členění a obsah seznamu

(1) Seznam se člení na část obecnou a část zvláštní. Součástí seznamu je i seznam hostujících insolvenčních správců.

(2) Do obecné části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce.

(3) Obecná část seznamu se vede

a) podle obvodů krajských soudů pro insolvenční správce odborně zaměřené na řešení úpadku dlužníka oddlužením a

b) podle obvodů krajských soudů na seznamy insolvenčních správců odborně zaměřených na řešení úpadku dlužníka konkursem.

(4) Do zvláštní části seznamu se odděleně zapisují fyzické osoby, veřejné obchodní společnosti a zahraniční společnosti, kterým vzniklo právo vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.

(5) Zvláštní část seznamu se vede pro celé území České republiky.

(6) Vznikne-li právo vykonávat činnost insolvenčního správce nebo činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2 v jeden den více osobám, zapisují se tyto osoby v příslušných částech seznamu v abecedním pořadí.

(7) Do seznamu hostujících insolvenčních správců se zapisují osoby, které mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce, a dále hostující insolvenční správci, kteří mají právo dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2.

(8) Jako údaj, podle kterého insolvenční soud ustanoví pro určité insolvenční řízení insolvenčním správcem osobu zapsanou v seznamu podle odstavce 3, bude zvlášť označen údaj o zápisu sídla osoby insolvenčního správce do seznamu podle odstavce 3, ledaže insolvenční správce určí, že takovým zvlášť označeným údajem má být údaj o zápisu jedné z jeho provozoven do seznamu podle odstavce 3 a určí které z nich. Má-li veřejná obchodní společnost nebo zahraniční společnost více ohlášených společníků, bude jako údaj podle věty první pro každého z nich zvlášť označen údaj o zápisu sídla veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti, ledaže takový společník určí, že zvlášť označeným údajem má být pro jeho osobu údaj o zápisu jedné z provozoven veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti do seznamu podle odstavce 3 a určí které z nich.

(9) Jako údaj, podle kterého insolvenční soud ustanoví pro určité insolvenční řízení insolvenčním správcem osobu zapsanou v seznamu podle odstavce 4, bude zvlášť označen údaj o zápisu sídla osoby insolvenčního správce do seznamu podle odstavce 3, ledaže insolvenční správce určí, že takovým zvlášť označeným údajem má být údaj o zápisu jedné z jeho provozoven do seznamu podle odstavce 4 a určí které z nich. Má-li veřejná obchodní společnost nebo zahraniční společnost více ohlášených společníků, bude jako údaj podle věty první pro každého z nich zvlášť označen údaj o zápisu sídla veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti pro každého z nich, ledaže takový společník určí, že zvlášť označeným údajem má být pro jeho osobu údaj o zápisu jedné z provozoven veřejné obchodní společnosti nebo zahraniční společnosti do seznamu podle odstavce 4 a určí které z nich.

(10) Volbu podle odstavce 10 a 11 může insolvenční správce učinit nebo změnit jen jednou v kalendářním roce s účinky k prvnímu dni následujícího kalendářního roku. Má-li veřejná obchodní společnost nebo zahraniční společnost více ohlášených společníků, může takovou volbu učinit nebo změnit podle věty první s účinky pro svou osobu každý ohlášený společník zvlášť.

§ 34

~~Ministerstvo může rozhodnout o zániku práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce nebo práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2, jestliže byla hostujícímu insolvenčnímu správci~~

~~a) ministerstvem opakovaně udělena sankce podle § 36b; ministerstvo přitom přihlíží zejména~~

~~k povaze porušených povinností, počtu a charakteru sankcí udělených ministerstvem a době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností, nebo~~

~~b) insolvenčním soudem opakovaně udělena sankce podle insolvenčního zákona; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, počtu a charakteru sankcí udělených insolvenčním soudem a době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.~~

§ 34

(1) Ministerstvo může rozhodnout o zániku práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce nebo práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2, jestliže byla hostujícímu insolvenčnímu správci insolvenčním soudem opakovaně udělena sankce podle insolvenčního zákona; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených insolvenčním soudem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.

(2) Ministerstvo může rozhodnout o zániku práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce nebo práva dočasně nebo příležitostně vykonávat činnost insolvenčního správce dlužníka podle § 3 odst. 2, jestliže byla hostujícímu insolvenčnímu správci ministerstvem opakovaně udělena sankce podle § 36e, podle insolvenčního zákona nebo podle kontrolního řádu; ministerstvo přitom přihlíží zejména k povaze porušených povinností, k počtu a k charakteru sankcí udělených ministerstvem a k době, jež uplynula mezi porušením jednotlivých povinností.

§ 36

~~(1) Ministerstvo vykonává dohled nad insolvenčními správci a hostujícími insolvenčními správci.~~

~~———(2) Ministerstvo~~

~~a) dohlíží nad tím, zda insolvenční správce a hostující insolvenční správce splňuje podmínky pro výkon činnosti insolvenčního správce a plní povinnosti stanovené tímto zákonem;~~

~~b) zjišťuje, zda údaje poskytnuté insolvenčním správcem a hostujícím insolvenčním správcem odpovídají skutečnosti, zejména zda sídlo zapsané v seznamu je místem, ve kterém insolvenční správce skutečně a převážně vykonává činnost, a zda provozovna zapsaná v seznamu je místem, ve kterém skutečně ve vymezených úředních hodinách vykonává činnost, a~~

~~e) prověřuje skutečnosti, které mohou vést k postupu podle § 13 odst. 2 písm. b) nebo § 34 písm. b).~~

§ 36

(1) Ministerstvo vykonává dohled nad insolvenčními správci a hostujícími insolvenčními správci. Při provádění kontrol sídla a provozovny insolvenčního správce postupuje podle kontrolního řádu.

(2) Ministerstvo při výkonu dohledu prověřuje zákonnost postupu insolvenčního správce při výkonu funkce, to, zda insolvenční správce postupuje s odbornou péčí, a plynulost insolvenčního řízení.

(3) Ministerstvo je při výkonu dohledu oprávněno

a) dohlížet nad tím, zda insolvenční správce a hostující insolvenční správce splňuje podmínky pro výkon činnosti insolvenčního správce a plní povinnosti stanovené insolvenčním zákonem,

b) zjišťovat, zda údaje poskytnuté insolvenčním správcem a hostujícím insolvenčním správcem odpovídají skutečnosti, zejména zda sídlo zapsané v seznamu je místem, ve kterém insolvenční správce skutečně a převážně vykonává činnost, a zda provozovna zapsaná v seznamu je místem, ve kterém skutečně ve vymezených úředních hodinách vykonává činnost,

c) prověřovat skutečnosti, které mohou vést k postupu podle § 13 odst. 2 nebo § 34 odst. 1,

d) provádět kontroly insolvenčních správců, zda v úředních hodinách v každé své provozovně zajišťují činnosti stanovené insolvenčním zákonem, vstupovat do prostor provozovny insolvenčního správce, nahlížet do spisů, informačních systémů, listin a evidenčních pomůcek insolvenčního správce a do daňové evidence¹⁴⁾ nebo účetnictví dlužníka, pro jehož insolvenční řízení byl insolvenční správce insolvenčním soudem ustanoven, a pořizovat si z nich výpisy a kopie,

e) provádět kontroly insolvenčních správců, zda ve svém sídle zajišťují činnosti stanovené insolvenčním zákonem, tedy zejména vstupovat do prostor sídla insolvenčního správce, nahlížet do spisů, informačních systémů, listin a evidenčních pomůcek insolvenčního správce a do daňové evidence¹⁴⁾ nebo účetnictví dlužníka, pro jehož insolvenční řízení byl insolvenční správce insolvenčním soudem ustanoven, a pořizovat si z nich výpisy a kopie,

f) požadovat ve lhůtě, kterou stanoví, písemné vyjádření insolvenčního správce k věci, která je předmětem dohledu,

g) požadovat ústní vysvětlení insolvenčního správce, popřípadě jeho zaměstnance k věci, která je předmětem dohledu, pokud písemné vyjádření podle písmene f) není nutné nebo je nedostatečné.

(4) Insolvenční správce je povinen ministerstvu při výkonu dohledu poskytnout požadovanou součinnost tím, že

a) zašle ve lhůtě stanovené ministerstvem kopie požadovaných listin, včetně listin z daňové evidence¹⁴⁾ nebo účetnictví dlužníka, pro jehož insolvenční řízení byl insolvenční správce insolvenčním soudem ustanoven, případně na dobu nezbytně nutnou spis,

b) poskytne písemné vyjádření podle odstavce 3 písm. f),

c) na předvolání se dostaví k podání ústního vysvětlení podle odstavce 3 písm. g); nedostaví-li se bez řádné omluvy nebo vážného důvodu, může mu ministerstvo uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč.

¹⁴⁾ § 7b zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 36b

Správní delikty právníků a podnikajících fyzických osob

~~(1) Insolvenční správce se dopustí správního deliktu tím, že~~

~~a) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 14 odst. 1,~~

~~b) neinformuje ministerstvo o změně údaje zapsaného v seznamu nebo nepředloží doklad o změně tohoto údaje podle § 14 odst. 2,~~

~~c) nepředloží ministerstvu jednou ročně doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu podle § 14 odst. 3, nebo~~

~~d) v rozporu s § 19 odst. 2 neuvede~~

~~1. jako své sídlo místo, ve kterém skutečně vykonává činnost, nebo~~

~~2. jako svou provozovnu místo, ve kterém skutečně vykonává činnost ve vymezených úředních hodinách.~~

~~(2) Hostující insolvenční správce se dopustí správního deliktu tím, že~~

~~a) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 35 odst. 1,~~

~~b) neinformuje ministerstvo o změně údaje zapsaného v seznamu nebo nepředloží doklad o změně tohoto údaje podle § 35 odst. 2, nebo~~

~~c) nepředloží ministerstvu jednou ročně doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu podle § 35 odst. 3.~~

~~(3) Za správní delikt se uloží~~

~~a) napomenutí nebo pokuta do 100 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b) nebo c) nebo odstavce 2 písm. b) nebo c),~~

~~b) napomenutí nebo pokuta do 200 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo d) nebo odstavce 2 písm. a).~~

§ 36b

Kárná odpovědnost insolvenčního správce a hostujícího insolvenčního správce

(1) Insolvenční správce a hostující insolvenční správce je kárně odpovědný za kárný delikt, kterého se dopustil v insolvenčním řízení.

(2) Kárným deliktem je

- a) porušení povinností insolvenčního správce nebo hostujícího insolvenčního správce stanovených insolvenčním zákonem a zákonem o insolvenčních správcích v určitém insolvenčním řízení,**
- b) jednání, jímž insolvenční správce nebo hostující insolvenční správce nepostupuje svědomitě a s odbornou péčí podle insolvenčního zákona, nebo**
- c) jednání, jímž insolvenční správce nebo hostující insolvenční správce narušuje plynulost insolvenčního řízení.**

(3) Insolvenčnímu správci nebo hostujícímu insolvenčnímu správci lze za kárný delikt uložit kárné opatření, a to pokutu do 5 000 000 Kč nebo také zrušení povolení nebo zvláštního povolení.

(4) Příjem z pokut uložených insolvenčním správcům a hostujícím insolvenčním správcům je příjmem státního rozpočtu.

(5) Odpovědnost insolvenčního správce nebo hostujícího insolvenčního správce za kárné provinění zaniká, nebyl-li do 3 let od jeho spáchání podán návrh na zahájení kárného řízení.

§ 36e

~~(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.~~

~~(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a okolnostem, za nichž byl spáchán.~~

~~(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže ministerstvo o něm nezahájilo řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.~~

~~(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo.~~

~~(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.~~

~~(6) Pokuty vybírá a vymáhá ministerstvo podle daňového řádu.~~

§ 36c

Zahájení kárného řízení

(1) Kárné řízení se zahajuje na návrh, který se nazývá kárnou žalobou.

(2) Kárnou žalobu proti insolvenčnímu správci nebo hostujícímu insolvenčnímu

správci je oprávněn podat ministr spravedlnosti (dále jen „kárný žalobce“).

(3) Kárná žaloba musí obsahovat jméno a příjmení, a je-li jím veřejná obchodní společnost, obchodní firmu nebo název insolvenčního správce nebo hostujícího insolvenčního správce, proti němuž žaloba směřuje, jeho sídlo, popřípadě identifikační číslo, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení kárného řízení, a označení důkazů, o které se návrh opírá. Ke kárné žalobě se připojí důkazy, které má kárný žalobce k dispozici.

§ 36d

Kárné řízení proti insolvenčnímu správci a hostujícímu insolvenčnímu správci

Nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v kárném řízení podle zákona o řízení ve věcech soudců, státních zástupců, soudních exekutorů a insolvenčních správců.

§ 36e

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

(1) Insolvenční správce se dopustí správního deliktu tím, že

a) při výkonu činnosti insolvenčního správce mimo určité insolvenční řízení nepostupuje svědomitě a s odbornou péčí podle insolvenčního zákona,

b) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 14 odst. 1,

c) v rozporu s § 14 odst. 2 neinformuje ministerstvo o změně údaje zapsaného v seznamu nebo nepředloží doklad o změně tohoto údaje,

d) v rozporu s § 14 odst. 3 nepředloží ministerstvu jednou ročně doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu,

e) v rozporu s § 5a odst. 1 neuvede jako své sídlo místo, ve kterém skutečně vykonává činnost,

f) v rozporu s § 19 odst. 2 neuvede jako svou provozovnu místo, ve kterém skutečně vykonává činnost ve vymezených úředních hodinách, nebo

g) nezajistí, aby se provozovna insolvenčního správce nacházela na místě způsobilém pro výkon činností stanovených insolvenčním zákonem, nebo aby se nacházela na místě, které insolvenční správce uvádí.

(2) Insolvenční správce nebo ohlášený společník insolvenčního správce, je-li insolvenčním správcem veřejná obchodní společnost, se dopustí správního deliktu tím, že nevykonává činnost v úředních hodinách provozovny insolvenčního správce.

(3) Hostující insolvenční správce se dopustí správního deliktu tím, že

a) při výkonu činnosti insolvenčního správce mimo určité insolvenční řízení nepostupuje svědomitě a s odbornou péčí podle insolvenčního zákona,

b) neinformuje ministerstvo o skutečnostech podle § 35 odst. 1,

c) v rozporu s § 35 odst. 2 neinformuje ministerstvo o změně údaje zapsaného v seznamu nebo nepředloží doklad o změně tohoto údaje,

d) v rozporu s § 35 odst. 3 nepředloží ministerstvu jednou ročně doklad prokazující splnění podmínky uzavření smlouvy o pojištění odpovědnosti za škodu.

(4) Za správní delikt

a) podle odstavce 1 písm. c) nebo d) nebo odstavce 3 písm. c) nebo d) se uloží napomenutí nebo pokuta do 100 000 Kč,

b) podle odstavce 1 písm. b) nebo e) nebo odstavce 3 písm. b) se uloží napomenutí nebo pokuta do 200 000 Kč,

c) podle odstavce 1 písm. a) nebo odstavce 3 písm. a) se uloží pokuta od 100 000 do 1 000 000 Kč nebo také sankce zákazu činnosti do 5 let,

d) podle odstavce 1 písm. f) nebo odstavce 2 se uloží pokuta do 200 000 Kč,

e) podle odstavce 1 písm. g) se uloží pokuta do 200 000 Kč nebo také sankce zrušení provozovny insolvenčního správce.

§ 36f

(1) Právnícká osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení druhu sankce a její výměry se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže o něm ministerstvo nezhájilo řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvědělo, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(4) Správní delikty podle tohoto zákona v prvním stupni projednává ministerstvo.

(5) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá ministerstvo podle daňového řádu.